

SPEJDERNES MAGASIN

Juli-August

1928

Lembckes Friluftsudstyr

Nørregade 15 — Byen 4986

Officielt Depot for Det Danske Spejderkorps.

Til Skolebrug.

For at skaffe Plads til Udvidelser udsælger vi i denne Maaned alt vort Drengetøj til meget nedsatte Priser.

*Katalog 52 Sider
300 Illustrationer
— tilsendes paa Forlangende.*

SPEJDERBOGMÆRKET

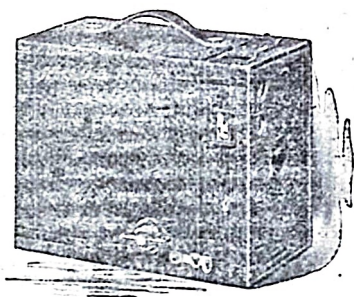

Læs herom under
»Ved Lejrbaalet«
Side 2.

Intet Brev
uden
Spejder-
frimærket

Den bedste Kammerat - en Box „Brownie“

Den er en god Ven og en god Kammerat, man altid kan stole paa. Den er let at omgaas — passer sig selv, naar man ikke har Brug for den, men er af overraskende Veltalighed, naar den skal fortælle om Oplevelserne. Den er en skarp lagttager, som lærer En at se Omgivelsene fra nye Sider, og den bidrager utrættelig til Ens Fornøjelse. — Kort sagt, den er den bedste Kammerat.

Tag en Box »Brownie« med paa alle Ture!

En Box »Brownie« er altid klar til at tage gode, skarpe Billeder

Box „Brownie“ Nr. 0, Billedstørrelse 4×6½ cm.....	Kr. 9,00
Box „Brownie“ Nr. 2, Billedstørrelse 6×9 cm	„ 11,00
Box „Brownie“ Nr. 2 A, Billedstørrelse 6½×11 cm	„ 15,00
Box „Brownie“ Nr. 3, Billedstørrelse 8×10½ cm	„ 19,00
Box „Brownie“ Nr. 2 C, Billedstørrelse 7¼×12½	„ 21,00

„Brownie“ faas hos samtlige Forhandlere af Fotoartikler.

Kodak Aktieselskab, København V.

SPEJDERNES MAGASIN

UDGIVET AF DET DANSKE SPEJDERKORPS

»Spejdernes Magasin« er dit Blad.

Dette Nummer af „Spejdernes Magasin“ udgaar til alle Spejdere i „Det Danske Spejderkorps“. I faar dette og September Nummeret tilsendt uden Betaling, fordi I har betalt Korpskontingent, og i Fremtiden faar I Bladet for 25 Øre pr. Nummer og skal saa ikke mere betale Korpskontingent.

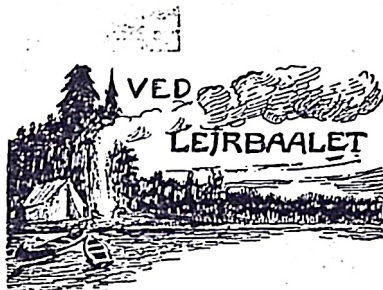
Først nu kan vi sige, at „Spejdernes Magasin“ er Spejdernes Blad, fordi hver eneste Spejder i Korpsen faar det, og det skal blive et rigtigt Spejderblad, der fortæller om alt det, der sker rundt omkring i Troppene, hele Landet over, om Spejdere i fremmede Lande, om Lejr-sport og Øvelser, og som bringer spændende Fortællinger. Gem alle Numrene, saa I er sikre paa at have dem alle, naar en Aargang er sluttet, saa at I kan indbinde dem.

Dygtigt gjort.

Der er mange Troppe, der ikke er bange for at give en Haandsrækning, naar det gælder at hjælpe andre, og nu for ganske nylig har Korpsen fra Københavns Magistrat faaet et Takkebrev for en saadan Haandsrækning, givet af en Del københavnske Troppe. Som sikkert de fleste af jer ved, afholdt København Set. Hans Aften en Fest for Byens Grundlægger, Absalon. Til Festen solgtes Programmer, og Overskudet ved Salget skulde gaa til Hjælp for fattige københavnske Skolebørns Ferieophold.

Takkebrevet udtaler.

„Tak for det store og uegennyttige Arbejde, Spejderne præsterede til

Hjælp for fattige københavnske Skolebørns Ferieophold.

Hele Salget beløber sig til 2050 Kr., og af dette Beløb har Spejderne alene solgt for 1447 Kr., hvorfor det med Rette kan siges, at uden Spejdernes Hjælp havde det ikke været muligt at naa et saa godt Resultat“.

Ogsaa Korpsen ønsker at takke de Troppe, der ved deres Arbejde har skaffet 1½ Maanedes Ferieophold for 2 Skoleklasser af svagelige Kammerater og foranlediget, at Korpsen har modtaget denne ærefulde Skrivelse fra Københavns Magistrat.

De Troppe, der saa beredvilligt har gjort denne „good-turn“, er:

Vedels Egne

1' Sundby Tropp

1' Absalon Tropp

1' Set. Georg Tropp

2' Østerbro Tropp

3' Østerbro Tropp

5' Østerbro Tropp

6' Østerbro Tropp

3' Frederiksberg Tropp

Pioner Troppen

Løve Troppen

Korpslejren ved Graveshoved

blev en stor Succes. I, der var med i denne store Lejr, vil længe mindes de herlige Dage paa den smukke Lejrplads, og I andre kan faa Beretning fra jeres Kammerater om denne Aarets største Spejderbegivenhed. Næste Nummer af jert Blad vil bringe en Mængde Billeder fra Lejren og Beretninger derfra — kort sagt: Lejren i Tekst og Billeder.

Ingen Sinde i Korpsens Historie har en saa stor Øvelse været afholdt, og ingen — selv de ældste Spejdere — har tidligere deltaget i en saa begivenhedsrig Øvelse. Der vil længe Mand og Mand imellem fortælles om Polakkernes dristige Indhug paa Svenskernes Hovedstyrker, om Danskernes Kærretransport gennem de Svenskes Linier og om de 70 Danske, der slap gennem det af Svenskerne besatte Terræn; og ikke mindst vel om Svenskernes store Sejr i Slaget paa Skamlingsbanken den 14. Juli. Jo, jo, ved mangt et Lejrbaal vil Minderne drøftes.

Korpskonkurrencerne.

Resultaterne fra Korpskonkurrencerne vil I finde i Sept. Nr. Jeg besøgte alle Tropslejrene og var svært imponeret af jeres Dygtighed til at indrette jer i Lejren. Det var alle fortræffelige Lejre, og det var smaa Finesser, der gjorde Udslaget i Bedømmelsen af Vinderne i denne Konkurrence.

Naar jeg tænker tilbage paa Korpslejren ved Kalø i 1913, tvinges jeg til at indrømme, at I er dygtigere til Lejr-sport, end vi var den Gang. Det er glædeligt at se, at der er Fremgang i vort

Korps, og hvis det ikke var, fordi der inde i mig lurer en lille Mistanke om, at det var de bedste Troppe, der var med i Korpsleiren, vilde jeg sige, at Lejrsporten i Korpsset stod paa et højt Standpunkt.

Naar vi til næste Aar drager til den store Jamboree i England, kan vort Korps være sikker paa at blive repræsenteret paa en værdig Maade, det følger jeg mig ganske overbevist om efter det, jeg saa til jeres Præstationer i Korpsleiren.

Patruljestandere.

Der var mange smukke og originale Patruljestandere mødt op til Konkurrencen, og det var et festligt Skue at se dem samlet. Hold Hævd over jer Patruljestander, lad den gaa i Arv indenfor Patuljen, som Tropsstanderne er gaaet i Arv indenfor Troppene.

Tropsstanderne

i Korpsleiren vidnede om, at mange Troppe snart er gamle Troppe. Standerdugene var forrevne af Storm og blegede af Sol, for de har jo trofast fulgt Troppene paa Vandringerne i al Slags Vejr.

Og det var ikke faa Trofæer, der var samlede paa Standerstangen. 1^e Aarhus Stander bar 6 — seks — Rævehaler, og Flakkebjerg Troppens Stander havde 48 Splyplader til Minde om Sejre ved Divisionsturneringer.

Kongeaadivisionen

skylder vi alle Tak. Det var i Kongeaadivisionens Omraade, at Korpsleiren afholdtes, og derfor stillede Divisionens Spejdere sig beredvilligt til Hjælp for Korpsledelsen ved Forberedelserne til Lejren. Det var et stort Arbejde, der skulde udføres, og det blev dygtigt gjort.

Jeg erindrer tydeligt min første Rejse til Haderslev for at træffe nærmere Aftaler om Indretningen af Lejren. Da var det et forrygende Vejr, men ikke des mindre var Haderslev Trop tidligt oppe — Klokken 5½ om Morgenen — for at modtage Ledelsen. Men det er ikke alene Haderslev Trop, det er hele Kongeaadivisionen, der trodser Vind og Vejr med Smil og Arbejdsvillighed, thi det store Arbejde, Divisionen udførte for Korpsleiren, blev gjort i Storm og Regn,

og Divisionen fortjener baade Tak og Beundring for sit Arbejde.

Divisionschefen, Landsretssagsfører Madvig, har stor Ære af det Arbejde, han gennem mange Aar har gjort for Kongeaadivisionen, og Korpsset tildelte derfor „Madvig“, som han slet og ret kaldes, Korpssets Fortjenstmedalje, ved Lejrens sidste, store Lejrbaal.

Sæt et Spejderbogmærke i din Bog.

I sætter jo altid jeres Navn i jeres Bøger, for at det kan ses, hvem de tilhører. Men i Stedet for blot at skrive sit Navn er der mange, som sætter en lille Tegning med deres Navn under paa den forreste Side i Bogen. Saadan et Mærke kaldes et „Ex Libris“.

Korpsset har ladet fremstille et saadant Korpsmærke for Spejdere.

Det forestiller Sct. Georg og Dragen, og Sct. Georgs Skjold bærer vor Spejderlilje. Det hvide Stykke for neden er beregnet til jeres Navn. Mærket er gummeret paa Bagsiden, saa at det er lige til at klistre ind i jeres Bog, og I kan købe det hos jeres Tropsfører. Det viser, at Bogen tilhører dig, og at du er Spejder.

Intet Spejderbrev uden Spejdermærke.

Korpsset har ogsaa ladet fremstille et „Spejderfrimærke“ til at sætte paa Breve og Kort som Tegn paa, at Afsenderen er Spejder. Liljen er rød paa graa Bund, og Mærket er meget smukt. Husk at bruge det paa jeres Breve, og I kan faa det hos jeres Tropsfører.

Postvæsenet har givet Tilladelse til, at Mærket maa sættes paa Adressesiden af Breve til Skandinavien. Til andre Lande skal det sættes paa Bagsiden af Brevet, men der skal naturligvis altid et almindeligt Frimærke paa alligevel.

Vel mødt alle som Læsere af Korpssets eget Blad.

ET MENNESKEOFFER

Fortælling fra Indien.

Illustreret af E. Stangerup.

„Fuldstændig Ødelæggelse! Halvdelen af Rismarkerne er i en Fods Højde bedækkede med Dynd, og Vandstrømmen styrter hen over Engene og skærer Furer saa dybe, at en Okse kunde begraves i dem! Da jeg i Morges kom op fra Vadedstedet, naaede Risen mig op til Livet; om en Uge kunde vi have høstet den, og nu er der knap nok et oprejst Siv tilbage i hele Omegnen. Ja, Nenke, jeg siger dig, hele Landsbyen vil komme til at dø af Hunger!“

„Og hvem er Skyld deri uden vi selv?“ brummede Nenke. „Hvis Guderne havde faaet, hvad der tilkom dem, vilde disse Ulykker ikke være kommet over os. Jord-Gudinden har forgæves forlangt et Offer. Vi har haft to kolde Somre, siden der sidst blev udøst Blod i Meriah-Lunden, og Tari kan ikke andet end være vred paa os.“

„Sandt“, svarede Beer, idet han mørkt rystede paa Hovedet; „alle vore Ulykker er kommet over os, siden Kowar narrede Øksen og løb bort til Skoven, og hvad gjorde vi da for at formilde Gudinden? Menneskers Liv vilde have været lidt nok til at formilde Tari efter saadan en Fornærmelse, og skønt der nu er gaaet to Somre, er der endnu ikke bundet et eneste Offer til Pælen. Hvad Under da, at Gudinden overgiver os til Slangerne og Tigrene og bringer Over-svømmelse over vore Rismarker!“

„Ja det var kun en Maaed efter at Kowar løb bort, at Pesten bortrev vort Kvæg, og at Nobghen og hans to Sønner blev ædt af Tigre i Skoven indenfor Bjergpasset. Næste Aar laa hele Landsbyen syg af Feber, og en Skypumpe ødelagde den spæde Ris, og nu kommer denne Vandflod over os!“

„Fortjener vor Gudløshed bedre? Hvordan kan vi bede Tari spørge for os, naar vi ikke vil gøre noget for hende? Jeg tror, at hvis vi nu ikke ofrer den Pige, som jo dog er bestemt til det, vil der komme endnu værre Ting over os!”

„Ja, men hvordan skal vi overtale Abbayahen til det? Den gamle har faaet hende saa kær, som om hun var hans egen Datter, og han har altid en Undskyldning paa Haanden for at spare hende en kort Tid endnu. Han siger, at de engelske Sahibs ikke vil taale saadanne Ofre, og at han frygter for at vække deres Vrede, hvis han ofrer Pigen!”

„Saa du det Lynglimt lige over Meriah-Lunden!” raabte Beer skælvende, idet han greb Nenko i Armen. „Det siger os tydeligt, hvad Tari vil! Hun forlanger et Menneskeoffer, og gid Tigeren maa spønderive mig, næste Gang jeg gaar ind i Krattet, hvis jeg ikke skaffer hende et, naar Nymaane festen er forbi!”

„Det gør mig alligevel ondt for Beena,” sagde Nenko; „Hun har været som en Datter for hele Landsbyen og som en ældre Søster for vore Børn.”

„Det kan jo ikke være andet,” sagde Beer med et Suk. „Hendes Moder bestemte det nu saaledes. Desuden bliver hun efter sin Død en Gudinde og kan for evigt leve i Lykke og Herlighed.”

„Ja, saaledes vil hendes Lod blive, og det er bedre, at hun dør, end at Ødelæggelsen skal ramme os alle. — Se nu, hvor det store Klippestykke der, som Vandet har løsrevet, kommer farende hen ad Hulvejen som en Bøffel, der er ramt af en Pil. O! Pidzu, Pennu, du Regnens Gud! Tag dine Strømme bort, ellers vil Landsbyen om faa Timer være skyllet væk!”

Indtil for kort Tid siden havde Landsbyen Taricotta været ligesaa navnkundig i Khond-Landet for sin Fromhed som for sin Velstand. Hvert Aar strømmede i Meriah-Lunden, til Gudindens Ære, Blodet af den smukkeste Dreng og Pige, der kunde købes for Penge. Men nu havde Englænderne udstrakt deres Hænder over Bjergene og befaleet Rajaherne at holde op med Meriah-Ofringerne, og de havde forbudt Folket paa Sletten at sælge deres Børn. To Gange var Taricottas Opkøber vendt tomhændet hjem. I de gode gamle Tider havde de altid haft en fem seks Ofre

i Reserve — nu havde de kun et tilbage. Gudinden vilde nok selv tage dem, hvis de ikke kunde skaffe hende flere Ofre!

Desuden var der hændt en ildevars-lende Begivenhed, sidste Gang de var forsamlede i Meriah-Lunden. Det var aldrig sket før i Taricotta! Det udvalgte Offer var en høj, smuk Yngling, der var købt som Barn og opfødt i Lands-

Kvaler og gøre ham til en af de lysende Guder? Men det tog lang Tid. Han tænkte og tænkte — hvad om alt det, de havde fortalt ham, var Løgn, og han maaske slet ikke blev forvandlet til nogen Gud —? Han syntes, Jorden blev saa skøn som aldrig før. Kunde selv Guderne have det bedre? Og der stod Beena, en Meriah ligesom han selv. Kun-

byen. Aldrig havde de forkælet en Meriah saa meget. Kowar blev alles Yndling, og de havde i Sinde at formilde Døden for ham ved at ofre ham med den størst mulige Pragt og Højtidelighed.

Lige til det sidste Øjeblik havde alt været meget lovende. Kowars lange Lokker var klippet af og bekranset med Blomster og duftende af Vellugt blev han ført ud til Meriah-Lunden, hvor han fik de lækreste Ting at spise og blev tilbudt som et til Tari indviet Offer, der snart selv var en Gud. Kowar sad ved Pælen omgivet af Blomster og iført hvide Klæder. Han tvang sig til at være rolig. Hvorfor huggede de ham dog ikke ned? Hvorfor tøvede det Slag, der skulde befri ham fra de jordiske

de nogen Gudinde være dejligere? Og hun græd!

„Mine Venner,” sagde Kowar, idet han pludselig havede Hovedet, „Jeg giver mit Liv for at frelse jer fra Slinger og Tigre. Jeg skal blive en Gud, og ligesom I da vil bede om min Naade, saa forund mig nu en sidste Bøn!”

Mændene holdt op med deres Dans, og Præsten gik hen til Pælen.

„Lige til denne Dag,” vedblev Kowar, „har jeg deltaget i Landsbyens Danse. Løs mine Hænder for en kort Stund og lad mig tage Del i Eders Glæde med Spyd og Økse i Haanden, som det sømmer sig en Mand!”

„Hans Lokker er afskaarne,” sagde Præsten efter nogen Tøven, „han er i Gudindens Hænder. Det er med hendes

Stemme, han taler, og vi tør ikke sige ham imod!"

De løste Kowar fra Pælen, rakte ham Spyd og Økse og gav ham en stor Skaal fyldt med en Drik, lavet af Mhowa-Blomster. Med et højt Skrig begyndte de atter Dansen med endnu vildere Bevægelser end før, og Kowar skreg højest af alle. Da de havde danset nogle Gange om Pælen, væltede Kowar, før nogen kunde forhindre det, de to Mænd, som stod ham nærmest i Kredsen, styrtede gennem en Flok af Kvinder og Børn og vadede over Floden.

"Efter ham! Efter ham!"

Men han var allerede forsvundet i Krattet, og skønt de jagede ham i tre Nætter og Dage, var han dog saa heldig at undgaa dem og naa til de Byer, der tilbød Solguden. Folkene der havde Af-sky for Meriah-Skikken og nægtede at udlevere Ofret.

Der var stor Sorg i Taricotta, og i to Aar efter Kowars Flugt havde de ikke Mod til at bringe Gudinden noget andet Menneskeoffer.

II.

Beena var blevet betalt med Værdien af femten unge Tyre, ti Faar og syv Sæt Kobberkar, den højeste Pris Taricotta nogensinde havde givet for en Meriah. Hun blev anbragt i Abbayahens Hus og behandlet med al den Venlighed, man mente at skyldte den, der var viet til Gudinden. Der kunde ikke findes mere hjertensgode Mennesker end Beboerne i Taricotta. Det var ikke deres Skyld, at Tari glædede sig over Menneskeblod; hendes Lov tvang dem til at tilfredsstille denne grusomme Appetit.

Skønt Beena havde sit Hjem hos Abbayahen, var hun velkommen i ethvert Hus i Taricotta, som om hun havde været Barn af Huset. Det var jo, for at der kunde være Velstand overalt i Landsbyen, og for at deres Børn kunde være beskyttede mod Slangen og Tigeren, at hun skulde miste Livet saa tidligt. Burde de saa ikke formidle hendes haarde Skæbne? Og Beena hørte aldrig et haardt Ord af nogen i Taricotta, og selv den tværeste tvang sit Ansigt til et Smil, naar han mødte Meriah-Pigen. Det var med en særlig Stoltthed og Glæde, at Taricottas Indbyggere betragtede Meriahen Beena; men det er ikke let at sige, om deres Stoltthed over at eje et saa ædelt Offer til Tari, eller deres

Sorg over at maatte dræbe En, der saaledes havde listet sig ind i deres Hjerter, var størst.

Men ingen elskede Beena saa højt som den gamle Abbayah. Han havde saa ofte sagt, at Tari aldrig skulde komme til at tørste efter Blod i sin Yndlingsdal; men nu, da der ikke var andre Meriah-tilbage end Beena, var det let at se, at der var foregaaet en Forandring med ham. Mændene i hans egen By begyndte at vende sig imod ham, og han kunde ikke undgaa at bemærke, at hans Herredømme begyndte at staa paa svage Fødder. Det undgik ikke de skarpe Iagttagere, at flere Stykker Vildt i Sommerens Løb fandt Vej fra Abbayahens til Præstens Hus; og de vidste, at saadanne Gaver ikke blev givet Janni for ingenting!

III.

Morgenen efter Stormen var hele Taricotta tidligt paa Benene. Det var et spørgeligt Syn, der mødte deres Blik, da de søgte den rige Rishøst, som endnu i Gaar paa denne Tid havde staaet saa høj og tæt med nedtyngede Aks. Det var vanskeligt at tænke sig, at Floden, der var saa lille, naar den var normal, kunde have gjort saa megen Skade, hvis ikke Gudindens Vrede havde forøget dens Kraft. Medens Landsbyfolkene stod og talte om det, kom Abbayahen gaaende langs Markerne ledsaget af Landsbyens Ældste. Han maatte ofte standse sin Gang, fordi saa den ene, saa den anden udpegede sin ødelagte Ejendom for ham og klagede sin Nød.

"O, mine Børn, dette er en spørgeligt Ulykke," sagde Abbayahen, da han var kommet op til Nenkos Ejendom. "Regn-guden er ingen behændig Plovmand, naar han vil pløje vore Marker. Vi maa bygge en Dæmning ved denne skarpe Drejning af Floden, saa vil den ikke saa let en anden Gang kunne gøre os Skade."

"Om du end byggede en Dæmning saa høj som Bjergene i Boad, vilde det ikke nytte," sagde Nenko gnavent, "tror du, at man med Sten og Kalk kan dæmme op for Taris Vrede?"

"Og sæt saa, at Tari slipper sine Tigre løs paa os. — Hvad skal vi gøre, naar Kvægpest river vore Okser bort og Sygdom vore Børn? — Hvad har vi vor Høvdning til? Er det for, at han skal stille sig imellem os og Gudinden med

sit Ansigt bortvendt fra Tari?" — saadan lød de vrede Udbrud, som Abbayahen fik til Svar paa sit Forslag.

"Mine Venner," sagde den gamle Mand med Værdighed, "i mere end 30 Aar har jeg været Abbayah i Taricotta, og ingen har nogensinde før bebrejdet mig at have haft andet for Øje end Landsbyens Interesse. Hvis I har noget at sige, saa sig det; men vis min Stilling Agtelse."

Da stod Beer frem som Ordfører og sagde, at de alle vidste, at Taricotta var faldet i Gudindens Unaade, fordi man havde nægtet hende Menneskeblod. Nu var det to Aar siden, Kowar flygtede fra Offerstedet, og skønt de endnu havde en Meriah tilbage, havde de ikke gjort noget for at formilde Tari. Alle Ulykkerne var sendt af hende, og hele Landsbyens Blod vilde komme over deres Hoveder, som stillede sig imellem hende og Ofret.

"Og hvem stiller sig imellem Tari og hendes Offer?" spurgte Abbayahen skarpt. "Det gør de engelske Sahiber, som har forbudt os denne Skik. Vi vilde ikke vinde meget ved at slutte Fred med Tari og faa Krig med dem."

"Folket i Taricotta har endnu aldrig frygtet for at gaa i Kamp," sagde Beer med let Haan. "Hvis vi kan faa Gudinden paa vor Side, vil jeg i det mindste gerne gaa ned til Passet for at kæmpe med dem — lad saa dem blive hjemme, der vill!"

Som Beer havde beregnet, mistede Abbayahen sin Ro ved denne Tvivl om hans Mod. "Gør hvad I vil," sagde han vredt. "I ved godt, at jeg aldrig har holdt mig borte fra Kampen. Men Følgen vil blive, at jeres Huse bliver lagt i Aske, og I bliver selv ført bort til Fængsler paa Sletten. Naar først mit Hoved ligger paa Jorden, vil I indse, hvem der er at dædle!"

Samme Nat blev der afholdt Møde under det store Bomuldstræ foran Abbayahens Dør, og det blev enstemmigt besluttet, at Meriahen Beena skulde ofres for at frelse Taricotta for Gudindens fremtidige Hævn. Derefter vendte de Ældste roligt hjem, og snart sørgede Kvinderne og Børnene i Taricotta over den Nyhed, at nu var Beenas Time kommet.

— — —

Alt var stille i Taricotta. Selv Hundene var faldet i Søvn og glemte deres

Sult i Drømme om Jagtens Glæder. Man hørte ingen andre Lyde i Dalen end Vandets utaalmodige Brusen, naar det løb ned ad Klippesiderne, eller den sagte Hvissen af Træerne ... Nu og da hørtes et Brøl af en sulten Tiger langt neden for Bjergpasset. Folkene i Taricotta gik tidligt i Seng, og de nærede desuden al for stor Rædsel for onde Aander til at være ude, efter at Mørket var faldet paa.

Beena laa vaagen og kiggede ud gennem den smalle Aabning i Muren, der var stænget med et Trægitter. Der stod en stor, rød Stjerne over Krigsgudens Høj. Den kastede et svagt Skar ind i Kammeret. Medens Beena betragtede den lysende Stjerne, gik der mange Tanker gennem hendes Sjæl. Hun havde en ubestemt Fornemmelse af, at hun ikke havde lang Tid tilbage at leve i, og hun prøvede paa at være modig og kun tænke paa den Herlighed og Glæde, der ventede hende — bagefter. Hun huskede, at Abbayahen den Aften havde velsignet hende med mere end sædvanlig Kærlighed, og at hans Stemme havde været usikker, da han bad hende gaa til Hvile. Hvad kunde det betyde andet, end at Tiden for hendes Oftring var nær forestaaende? Aa — denne Oftring —.

Hun vilde saa gerne følge Glæde over at skulle gaa til Tari og blive Gudinde. Hvor svag var hun ikke nu i Sammenligning med, hvad hun skulde blive! Som Gudinde vilde hun vaage over Høsten og bortvende de udtørrende Vinde fra Markerne i de varme Maaneder, naar de tunge Aks bøjede sig mod Jorden. Skoven vilde hun fylde med Blomster og lede Børnenes Fjed langt bort fra Slangernes Lejer, naar de gik i Skoven for at lege. Og Kowar — han var saa dristig og overmodig, ham maatte hun altid holde Øje med, at der ikke skulde hænde ham noget ondt.

Medens disse Tanker fo'r igennem hendes Hjerne, blev Stjernens Lys pludselig afbrudt. Der viste sig et Ansigt i Winduet, og en Stemme kaldte hviskende hendes Navn.

„Kowar!“ udbrød hun sagte, og et Øjeblik efter listede hun ud af Døren. Kowar stod udenfor med Bøssen paa Armen. Nu traadte han hen til hende og tog forsigtigt hendes Haand.

„O, Kowar!“ hviskede hun, „hvor turde Du vove at komme her? Hvis nogen saa Dig, vilde hele Landsbyen komme

paa Benene, og Du vilde blive fanget og dræbt!“

„Ikke saa længe, jeg kan løfte denne Bøsse!“ sagde Kowar stolt. „Det vilde koste den Mand Livet, som prøvede paa at lægge Haand paa mig! Men Du, Beena, er i Fare. Jeg hørte af en Jæger, som kom igennem Taricotta iafte, at der var fastsat en Dag til Oftringen. Der er ingen Tid at spilde. Vi maa se at naa Bjergene i Boad, for vi maa være ude af Taricotta-Dalen, før Solen staar op.“

„Nej, nej, Kowar!“ sagde Beena, som prøvede paa at gøre sin Stemme fast, skønt hun var lige ved at græde, „jeg tilhører Gudinden og kan ikke forlade hendes Tjeneste! Skulde jeg vende Ryggen til Folkene i Taricotta og overlade Mennesker, som har taget sig af mig fra jeg var Barn til Taris Vrede?“

„Du skylder dem intet,“ svarede Kowar vredt. „Det var ikke af Din egen fri Vilje, Du kom til Landsbyen. Kom nu og lad os prøve paa at naa Skoven. Alle Jægere blandt Boads Bjerger kalder mig nu deres Høvding, og jeg kunde hurtigt samle saa mange Mænd, at Folkene i Taricotta vilde holde sig paa Afstand!“

„Men ikke Tari, Kowar! Ikke Tari,“ sagde Beena bedrøvet. „Hvad vilde al Din Styrke nytte Dig mod Gudindens Vrede? Slangen og Tigeren er hendes Tjenere, og hun holder Oversvømmelse og Lyn i sine Hænder. Det nytter ikke at trode Guderne!“

„Det er alt sammen Dumheder!“ sagde Kowar utaalmodigt. „Se paa mig. Tror Du ikke, Tari, hvis hun kunde, vilde straffe mig, fordi jeg narrede hende ved Oftringen? Og hvad har hun kunnet gøre mig? Har jeg ikke været den heldigste Jæger i Bjergene fra Kimedy, til Boad? Alle de andre Jægere anerkender mig som deres Overmand, skønt jeg kun har levet to Aar blandt dem, og jeg er vel anset hos de engelske Sahibs; de har givet mig Gaver — ser det ud som Straf?“

„Det kan komme endnu, Kowar,“ sagde Beena med et Suk, „men ikke, hvis jeg kan forhindre det. Naar jeg er blevet Gudinde, skal jeg gaa i Forbøn for Dig hos Tari, og jeg skal altid vaage over Dig og bevare Dig for alt ondt.“

„Beena! Lad Dig ikke narre af disse dumme Historier, som kun har til Hensigt at faa Ofret til roligt at lade sig

slagte. De engelske Sahibs og Folkene paa Sletten har bedre Forstand end vi Stakler, og de siger, at hele Tari-Dyrkelsen er Løgn!“

„Kowar!“ Hendes Ansigt var blevet askegraat. „Hvis Du holder af mig, saa sig ikke noget saadant. Børp mig ikke det eneste, der kan opretholde mit Mod. Jeg vil ikke forraade Landsbyen, og jeg er Taris Meriah!“

„Du lille tossede Nar,“ udbrød Kowar, som tabte Taalmodigheden. „Vidste Du som jeg, hvad det vil sige at blive bundet til Pælen med den rædsomme Økse blinkende for Dine Øjne, vilde Du ikke betænke Dig paa at benytte denne Lejlighed til Flugt. Kom nu! Vil Du ikke gaa selv, maa jeg bære Dig, og husk, at hvis Du skriger, vil det koste os begge Livet!“

Han greb Beena og skulde lige til at svinge hende op paa sine brede Skuldre, da en Stemme bagved dem raabte: „Stands!“ Kowar slap Pigen og løftede Bøssen. Det var Abbayahen.

„Sænk din Bøsse,“ sagde den gamle Mand sagte. „Jeg frygter dem ikke, men jeg har ikke i Sinde at gøre Dig noget ondt, Kowar. Kom herhen og lad mig tale et Par Ord med Dig.“

„Kan jeg uhindret gaa igen, Abbaya?“ spurgte Kowar ærbødigt. „Ingen skal tage mig uden Kamp!“

„Du skal gaa fri herfra, det sværger jeg ved Tigerens Skind, og gid den maa fortælle mig, hvis jeg lyver!“

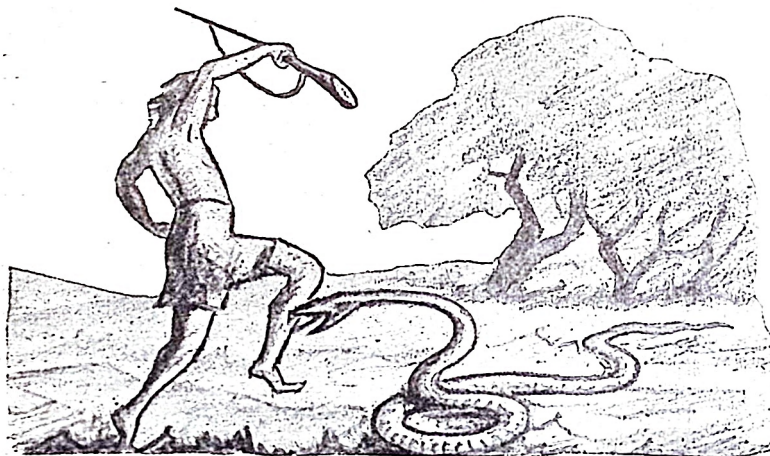
Kowar fulgte den gamle Mand hen under det store Bomuldstræ, hvor man plejede at holde Raad.

„Man har fortalt mig, Kowar, at Du har fundet megen Yndest hos de hvide Sahibs, og at de store Herrer paa Sletten gerne lytter til Dine Ord om, hvad der foregaar her oppe i Bjergene. Du ved jo nok, at disse Sahibs er meget ivrige efter at faa Heriah-Oftringerne afskaffede, og dersom de vidste, at Beena skulde ofres ved Solnedgang paa den fjerde Dag efter denne, vilde de sikkert sende Soldater herop for at gøre Ende paa den Skik. Jeg ved, Kowar, at Du ønsker Landsbyen alt godt, og Du vil sikkert ikke meddele de engelske Sahibs, hvad jeg her siger Dig. De vilde ganske sikkert forhindre det, hvis de fik Nys om det! Ja — det var kun dette, jeg ønskede at sige Dig, Du forstaar mig jo nok, gør Du ikke? Gaa nu og Guderne beskytte Dig!“

Abbayaen gik.

Jægeren blev et Øjeblik staaende i dyb Eftertanke. „Ved Leha Pennus, Krigsgudens, Sværd, den gamle Mand vil have hende frelst, og frelst skal hun blive! Nu gælder det en March ned til den hede Slette!“

Alt var beredt, og Meriahen Beena blev ført ud og sat i en Bærestol, der var smykket med Blomster. Abbayaen gik med Spyd og Skjold i Spidsen for Processionen ved Siden af Præsterne. Beenas Ansigt var dødblegt, men hendes

Øjne saa op mod Himlen med en Begejstring, der ikke gyeste tilbage for jordiske Smerter. Mængden var grebet af en nervøs Følelse, en ubestemt Frygt aldeles ulig den vilde Begejstring, de plejede at hengive sig til, naar de højtideligholdt en Oftring.

Man naaede Lunden. Abbayaen stak sit Spyd i Jorden og kastede et uroligt Blik omkring sig. Bærestolen blev sat ned, og med foldede Hænder og opadvendt Blik gik Beena hen og stillede sig med Ryggen op imod en stor, hvid Pæl, som var opstillet midt i Lunden. Præsterne bandt hende hurtigt til den, og Befolkningen samlede sig i en Kreds om hende. Præsten stillede sig hen foran hende, og nu begyndte en lang Række Bønner og Spørgsmaal til Ofret. Paa en lille Plet Grønsvær højst oppe paa et Bjerg laa Kowar. Han var den Dag gaaet fra sit Hjem i Boad og hvilede nu, medens han spiste et tarveligt Maaltid af tørret Risbrød.

„Nu er det snart paa Tiden at bryde

op,“ sagde han til sig selv, idet han støttede sig paa Albuen og betragtede Solen.

„Naiken (Korporalen) og hans Mænd maa nu næsten have naaet det øverste Punkt i Passet og venter vel paa, at jeg skal føre dem til Meriah-Lunden. Hvor vil de blodtørstige Hunde blive overraskede. Jeg haaber, de vil forsvare sig, for der er en eller to, jeg nok kunde have Lyst til at mærke!“

Han brød op og ilede ned ad Skovstien, der førte hen imod Passet. Han folte sig saa let om Hjertet, at han

jeg ikke har lang Tid tilbage at leve i, skal jeg dog fravriste hende Ofret. Mod! Kowar, og dø som en Mand!“

Han snørede en Snor om Benet, som allerede var begyndt at svulme op, og skar med sin Jagtkniv et Stykke Kød ud rundt om Saaret, saa at Blodet uhindret kunde flyde ud. Derpaa ladede han atter sin Bøsse og fortsatte sin Vej med usikre Skridt.

„Kunde jeg blot naa Soldaterne og sige dem Vejen til Meriah-Lunden, men jeg føler Giften brænde, og mine Ben svigter mig snart. Jeg er saa nær og er dog ikke i Stand til at løfte en Finger for at frelse hende — aa, de Bøddler!“

Han kæmpede sig frem med sammenbidte Tænder og skælvende Lemmer. Sveden strømmede ned ad ham, og han dinglede som en fuld Mand.

„O, Guder!“ stønnede han og støttede sig tungt til et Træ, jeg kan ikke gaa længere. Tari, Du sejrende, men jeg forbander og trodsrer Dig i Døden. Mine Lemmer stivner — Vand! — Vand! — blot en Draabe — Vand!“ og han sank hjælpeløs og skælvende ned ved Træets Fod.

Men han blev kun liggende et Øjeblik. Pludselig rejste han sig:

„Øksen! Øksen! — Jeg ser Øksen! Stands! — I maa ikke dræbe hende!“ og med Vanvidets Kræfter styrtede han, ligegyldig for alle Hindringer, gennem Krattet og faldt igen aandeløs om paa en Klippe, hvorfra han kunde se ned paa Offerpladsen, der laa dybt nede under ham.

Præsten stod med Øksen i Haanden, rede til at føre Hugget imod den hvide Skikkelse. Ved at anstrenge sine Øjne kunde Kowar se, at Abbayaen syntes at lægge sig imellem, men flere af Landsbyens Ældste greb ham i Armen og trak ham med Magt tilbage.

„Nu et sidste Skud til den Djævel med Øksen,“ sagde Kowar, „og saa maa jeg dø. Beena — Beena,“ raabte han svagt, „dette er alt, hvad jeg kan gøre for Dig — ja alt — alt!“

Han skød og traf — ikke Præsten, men Abbayaen, som havde kastet sig frem for at standse Slaget af Øksen, og med gennemboret Hjerte faldt han hen over det blodige Offer ved Pælen.

„Beena!“ hviskede Kowar. „Beena! Jeg kommer — vent paa — mig!“ og med den rygende Bøsse fast sluttet i sine Hænder sank han død om.

Politikens Kurerløb den 2. og 3. Juni.

Det sejrende Hold — 1' Øbro Trop.

Fra venstre til højre: Bent Werdelin-Larsen, Henrik Augsburg, Erik Mathiesen, Henning Werdelin-Larsen (Fører for Holdet) og Holger Dyggve.

Det var ikke faa Nøgder, de ca. 150 Spejdere havde at knække under Kurer-cykløbet, inden de fik afleveret deres vigtige Budskab til Tsar Svane paa Frederiksberg Bakke og kunde gaa om Bord i den duftende Lobescoves, som et Hold raske københavnske Flokfrere havde tilberedt dem.

Det gjaldt under hele Turen kun om at komme frem, at gaa løs paa Opgaverne og hænge i, til de var løst. Kun *Tiden* blev taget i Betragtning. — Der var intet med Pointsgiven, var de længe om at finde en Besked, kludrede de ved Passagen over en Skovsø, eller kunde de ikke tyde en Kodemelding hurtigt nok, saa blev de „halet“ af et andet Hold Kurerer, og saa var der kun den Mulighed tilbage at søge at trampe forbi dem igen paa den slagne Landevej eller inde paa Midtsjællands krogede og bakkede Skovveje.

22 sjællandske Trophe havde anmeldt Deltagelse med Hold paa 5 Mand alle under 18 Aar. Heraf startede 29 Hold, og 24 gennemførte Løbet korrekt og med alle 5 Mand — et særdeles godt Resultat, naar man tænker paa, at 2den Dagen foruden diverse Forhindringer bød paa en pæn lille Køratur paa ca. 105 km, vel at mærke for de Hold, der kørte den nærmeste Vej, og ikke som *Nyboder, Slagelse* og andre gjorde hele Sjælland usikker.

Foruden den Luft, som de onskabsfulde Tartarer i Roskilde lukkede ud af Cyklerne, gled der ikke saa faa m³ Luft

ud i Løbet af de 2 Dage, Løbet stod paa. — 5' Frederiksberg hjalp her godt til med 15 Punkteringer den første Aften! — Af andre heldige kan vi anføre et lille Elitehold fra *Hamlets By*. Først fik de kørt en Cykle i Stykker af en Bil, men laante straks en anden i Lejre, saa, en Kædesprængning — Punktering, og endelig røg der en Pedalarm, og to Mand kørte sammen og skrammede derved baade Ben og Arme. Pedalen kunde ikke bindes paa mere! — Halstørklædet af og om den „raske“ Pedal og Foden, saa kunde der arbejdes baade i Op- og Nedtrækket. Holdet naaede ind som Nr. 17!!

En Hellerupspejder mistede ogsaa en Pedalarm, men Kammeraterne bandt bare et Reb om ham og slæbte ham videre. Kort sagt, Løbet viste os, at vore Spejdere har lært ikke at give op!

I hurtigt, men behersket Tempo, kørte det sejrlige Hold fra 1' Østerbro. Det var kraftige, jævndrende Fyre, der slap fikst fra Forhindringerne og i Virkeligheden vandt en straalende Sejr, startet som de var, som Nr. 12 og indkommet som Nr. 1 — over en halv Time bedre Tid end Nr. 2.

Holdenes Placering ved de forskellige Poster.

Start fra Vognmandsmarken.	Ved Katrinebj.	I Lejren.	Ved Lejrenstusul.	Ved Hæderstusul.	Ved Svendstrup.	I Taastrup.	Ankomst til Frederiksberg Slot.
1. 5' Frederiksberg	3	17	27	22	20	19	19
2. 3' Vesterbro	2	7	5	5	4	7	7
3. 4' Hellerup	1	1	2	2	1	1	3
4. 1' Helsingør	5	4	1	1	2	4	4
5. Hellig Anders	4	2	3	3	6	5	5
6. 3' Hellerup	7	6	4	4	3	3	2
7. 6' Vesterbro	6	3	7	7	7	6	6
8. 2' Birkerød	10	9	8	8	8	9	9
9. 1' Frederiksberg	8	10	17	18	18	20	21
10. 1' Charlottenlund	9	12	18	17	17	17	17
11. 1' Ordrup	—	—	—	—	—	—	—
12. 1' Østerbro	11	8	6	6	5	2	1
13. 5' By	12	11	11	10	10	10	10
14. 1' Sundby	13	15	9	9	9	8	8
15. 1' Absalon. H. K. D.	16	22	19	21	23	23	24
16. 1' Holte	14	18	10	11	11	11	11
17. 2' Vesterbro	15	18	—	—	—	—	—
18. 7' Hellerup	17	16	12	12	12	12	13
19. 6' Hellerup	18	20	16	14	14	14	12
20. 1' Nyboder	19	19	14	16	25	25	26
21. 4' Vesterbro	21	14	13	15	15	15	16
22. Værringerne	22	29	24	27	26	26	25
23. 1' Absalon	20	21	15	13	13	13	14
24. Danelag	23	23	20	20	19	18	18
25. 3' Absalon	27	28	26	25	24	24	23
26. 1' Vesterbro	24	24	23	23	22	22	22
27. 4' Østerbro	28	25	22	19	16	16	15
28. 1' Sct. Georg	26	27	27	26	—	—	—
29. Vedels Egne	25	29	25	24	21	21	20

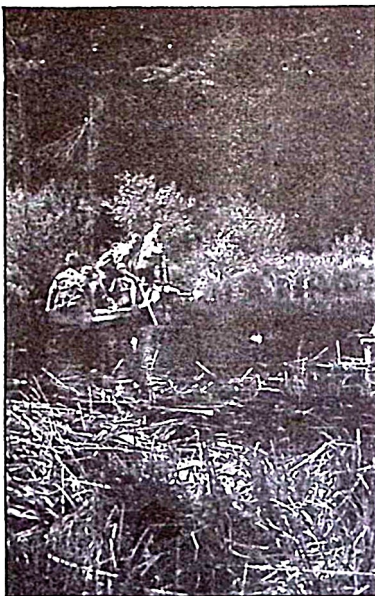
Vedels Egne blev Nr. 2 ved dens gode Kørsel 2den Dag, og lige efter hinanden kom 6' Vesterbro og 6' Hellerup som Nr. 3 og 4. 1ste Hold blev Nr. 5. Beundring vakte et Helleruphold fra vistnok 7' Hellerup, der gennemførte Løbet med en Fører paa 14 Aar og ellers kun med 12—13 Aars Drengel.

Omstaaende vil I finde en ganske morsom Opstilling, der viser, hvorledes Holdene har skiftet Plads under Løbet. Det maa dog bemærkes, at medens man indtil Laurentziuslund skønsmæssigt kan regne hvert halet Hold til 5 Minutter, saa betyder hvert halet Hold derefter fra 8 til 33 Minutter, nemlig den Tid det tog for Holdene at komme over Hundevadssøen. — — —

Der er fra forskellige Sider blevet spurgt om de endelige Køretider, og vi skal derfor bringe dem hosstaaende.

Sammenstilling af Køretider:

1' Østerbro	1.	554	Min.
Vedels Egne	2.	590	—
6' Vesterbro	3.	595	—
6' Hellerup	4.	596	—
1' Holte	5.	603	—
1' Vesterbro	6.	623	—

Overfarten over Hundevadssøen.

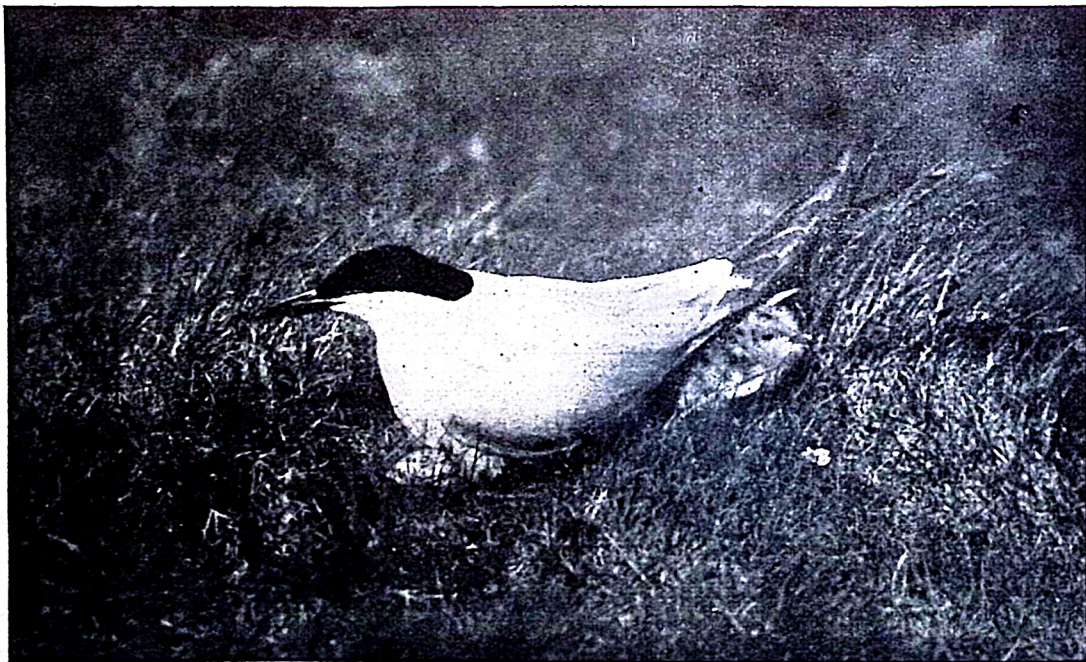
1' Absalon	7.	632	—
1' Sundby	7.	632	—
4' Østerbro	8.	633	—
3' Hellerup	9.	635	—
5' By	10.	653	—
2' Birkerød	11.	673	—
Hellig Anders	12.	674	—
7' Hellerup	13.	692	—
Danelag	14.	698	—
4' Hellerup	15.	714	—
4' Vesterbro	16.	728	—
1' Helsingør	17.	736	—
3' Absalon	18.	752	—
Værringerne	19.	790	—
1' Absalon H. K. D.	20.	815	—
5' Frederiksberg	21.	824	—
1 Charlottenlund	22.	831	—
1' Nyboder	23.	912	—

Udenfor Konkurrence:

3' Vesterbro	669	—
1' Frederiksberg	760	—
1' Ordrup	—	—

Det er morsomt at kunne notere, at Drengene fra 7 af Landets 14 Divisioner har deltaget i dette Kurerløb, nemlig fra Københavns Divisionen, 1ste København, Hertug Knud, Hellerup, Københavns Amt, Frederiksborg Amt og Vestsjællands Division.

Brune Maar.

Medens Sandternen ruger de sidste 2 Æg, ser den yngste Unge fra Lyet under Moders Fjer ud paa Alverdens Herlighed. (Se Artiklen Side 10-11).

Der var en Tid, da Solformørkelser kom som Tyve om Natten. Man var slet ikke belavet paa at tage imod dem. De forkyndte Gudernes Vrede, mente man, og de havde i Reglen til Følge, at Folk ophørte med det Arbejde, de netop var i Færd med. *Herodot* fortæller, at da Solen blev formørket midt under et Slag mellem Mederne og Lyderne, blev alle i den Grad rædselsslagne, at de kastede deres Vaaben og straks sluttede Fred.

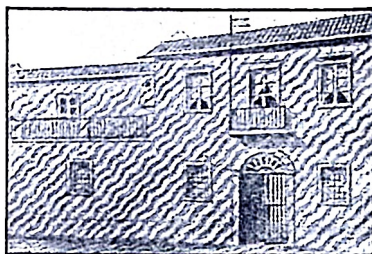
Solformørkelser kommer af, at Maanen stiller sig lige foran Solen. Maanens Skygge falder da paa Jorden som en lille mørk Plet, der dog kan opnaa en Diameter af ca. 225 km og altsaa samtidig spænde over Sjælland og Fyn, men ofte er den meget mindre, hvorfor der ogsaa er stor Forskel paa Formørkelseres Varighed. Maanens Banebevægelse har til Følge, at Skyggen glider hen over Land og Hav fra Vest til Øst. Den Paalidelighed, hvormed man i vore Dage paa Minut beregner Solformørkelser og i Landkortene indtegner den smalle Stri- be, indenfor hvilken Formørkelsen bliver total, er i Sandhed beundringsværdig. Astronomien har arbejdet sig op til at blive en exact Videnskab, og i flere Tilfælde er en historisk Begivenhed blevet bevestiget ad astronomisk Vej. Historien melder, at Kong *Xerxes* drog ud fra Sardes i Foraaret 481 f. Kr. F.

Astronomien lærer, at det fandt Sted om Morgen d. 19. April.

Vi vil nu prøve at anskueliggøre os selve Fænomenet. I Løbet af en Time drager Maanen hen over Solens lyse Flade, der altsaa gradvis formindskes. De mange smaa runde Solbilleder, man plejer at se paa en Skovvej mellem Bladenes Skygger, bliver under Formørkelsen halvmaaneformige. Man mærker især en kendelig Aftagen i Dagslyset, efter at de tre Fjerdedele af Soldiameteren er formørket, og kort før Totaliteten mærkes den kølige „Formørkelsesvind“, der blæser i Retning af Maaneskyggens Bane, altsaa kommende fra Vest. Luften ser ud, som om en Storm var i Vente. Himlens blaa Farve gaar over i forskellige Nuancer. Den smalle Solsegl er endnu blændende hvid — da forsvinder den, som om man udblæser et Lys. Der hænger saa Sol og Maane Ansigt til Ansigt mellem Himmel og Jord, en

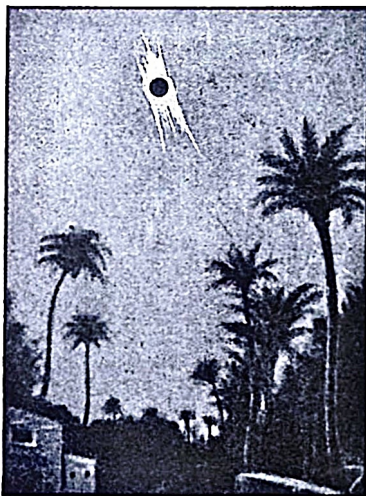
Om Solformørkelser

af
Torvald Köhl.

Bølgeformede Skygger, der bevæger sig paa en Mur.

Ved Begyndelsen og Slutningen af Totaliteten opstaar der en Bølge henover hvide Mure lig den, man ser paa en solbelyst Vandflade.

Den totale Solformørkelse i Elche. Maaneskyggens Midtlinie passerede den 28. Maj 1900 Elche, Naboby til Alicante paa Spaniens Østkyst. Den male- risk beliggende By, omgivet med prægtige Palmer, minder om en Oase. Den hvide Straaleglorie udenom den formørkede Sol er den saakaldte Korona, Solens yderste Atmosfære.

pragtfuld Kæmpefilm paa selve Himlen som Billedskærm.

Da er det Astronomernes allertravleste Tid, og hvert Sekund er kostbart, thi Totaliteten kan højst vare 5—6 Minutter og oftest meget mindre. Man iagttager Berøringspunkterne mellem Sol og Maane ved Ind- og Udtrædelse, man tager fotografiske og spektroskopiske Billeder og undersøger Solens Omegn, indtil Ordet „Bliv Lys“ opfyldes, idet en glimrende Lysflod vælder frem bag Randen af den bortvigende Maane.

Begge vore Illustrationer angaar Solformørkelsen d. 23. Maj 1900. Den var total i et smalt Bælte gennem det sydligste Nordamerika, Atlanterhavet, den pyrenæiske Halvø og det nordligste Afrika. Saa hastigt løb Skyggen, at den passerede den pyrenæiske Halvø i kun 11 Minutter. Formørkelsen var forøvrigt delvis synlig i hele Europa, altsaa som partiel Formørkelse. I København blev kun den sydlige Halvdel af Solen dækket af Maanen.

Det er en Selvfølge, at man maa være forsynet med et mørkt, f. Eks. et sodet Glas, naar man ser mod Solen, men selv for Ikke-Astronomer er der under en total Solformørkelse meget at spejle efter. Man ser de klareste Stjerner glimte frem. De vilde Folkeslag larmer med skrattende Instrumenter og høje Udraab for at bortskræmme den Drage, som efter deres Mening vil sluge Solen, og — det hjælper da ogsaa! Men Formørkelsen udøver ogsaa sin Virkning baade paa Dyr og Planter. Hønsene sætter sig til Ro paa deres Pinde for at sove, men forbavses nok over, at den Nat var saa kort. Nattergale slaar deres Triller i den korte Nat. Man har set en Agerhøne stirre ligesom hypnotiseret op mod den formørkede Sol. En Iagttager hørte Græshopperne „synges“, og en anden saa, at Skovtidslerne lukkede deres Blade under Totaliteten.

For et bestemt Sted paa Jorden er en total Solformørkelse en stor Sjældenhed, der i Reglen først gentages med Aarhundreders Mellemrum. Den sidste totale Solformørkelse i Danmark indtraf d. 19. Nov. 1816, og den næste kommer først d. 25. Maj 2142! Den sidste totale i Norge og Sverige indtraf d. 29. Juni 1927, og den næste totale Solformørkelse i Europa finder Sted 1936 i Grækenland.

Torvald Köhl.

Hvis vi tager vort Danmarkskort og ser lidt nøjere paa det, ser vi hvorledes vort Land er en skøn Mosaik af Land og Vand. Fjorde skærer sig ind i Landet, Tanger og Næs skyder sig ud i Vandet, og en Vrimmel af Øer og Holme ligger spredt langs Kysterne af de større Landsdele. Der er meget faa Lande i Europa, der byder en saa rig Vekslen af Land og Vand. Det er noget for Havets Fugle, thi et Sted skal de jo have deres Hjem paa det tørre, og hvem kan da tænke noget bedre end en af vore mange grønne Smaaøer.

De allerfleste af disse er for smaa til at give Græs til en Ko og for afsides til, at Folk vil bo der; men des mere Fred har Ternerne. Der findes da ogsaa Terner paa de fleste. Søen, der slikker mod Holmens Strand, har Mad til saa mange Terner, det skal være, og Holmenes Tuer byder nødtorftigt Skjul for Ternerne Æg og Unger. Ternerne selv, de hvide Fugle, vilde kun finde slet Skjul paa Grønsværet, men Æggene og Ungerne, der er marmorerede i brunlige, graalige, hvide og sorte Farver svinder hen i eet med Jordsmonnets Virvar af Stængler og Smaasten.

Herude har saa Ternerne deres Idyl, nogle foretrækker at yngle hver for sig, andre klumper sig sammen, saa man ikke kan træde imellem Rederne, men selv de, der holder af at have det for sig selv, vil gerne kunne se til næste Nabo, saa ogsaa de træffes mest i Smaagrupper.

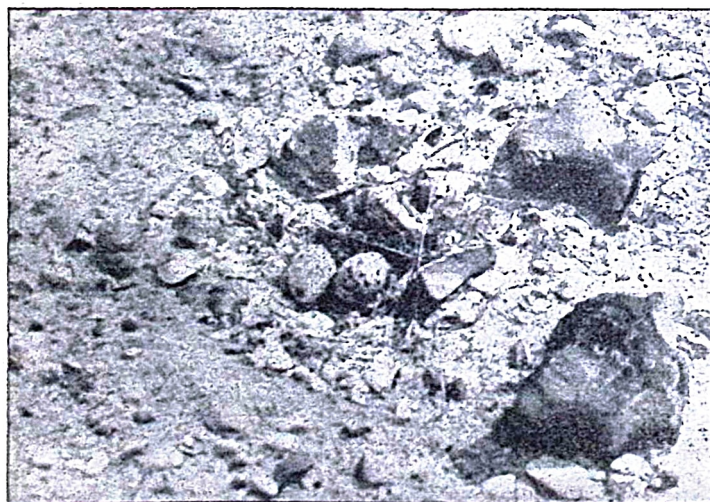
Blandt de andre »Stene« paa Stranden laa 2, der rummede uanede Muligheder.
(Havternerede).

Kommer man i Nærheden af en Terneholm, skal man nok faa Fuglene at se. Paa Vejen derud har vi set dem fiske og flyve tæt ved Baaden, bange er de ikke, og en god Del nysgerrige. Men kommer vi saa nær Holmen, at de mærker, vort Besøg gælder dem, kommer snart en Ud-sending imod os og beder os med angstelig Stemme sejle til næste Holm. Opnaar de intet, og vi trænger nærmere deres Domæne, kommer flere Terner, der med arrige Stemmer gør os opmærksom paa vor uberettigede Fremfærd, Ordene forstaar vi ikke; men Meningen er tydelig nok, og Ternerne kan jo ikke vide, at netop vi er fredelige Gæster; thi de fleste andre, der kommer, plejer gerne at tage Æggene med hjem til Husholdningsbrug. „Der er jo nok at tage af, og Ternerne kan jo lægge nogle ny, om de gider.“

Vi gaar imidlertid i Land for at glæde os over disse Naturens skønne Skabninger i deres fjerlette Flugt og deres Yngel i den vidunderlige Harmoni med den Natur, de fødes i. Vi finder snart en Rede, hvor den første Unge sidder blød og tør i Solskinnet, medens den anden bearbejder et lille Hul i Skallen for at komme ud i den store, dejlige Verden. Ret længe faar vi ikke Lov til i Fred at undres, et Bump oveni Hatten minder os om, at vi ikke er netop velkomne, og har vi uforsigtig vovet os ud uden Hat, saa kan vi godt faa en Vinge eller et Næb at smage. Sætter vi os i Ro paa et Par store Sten noget borte, falder Fuglene snart ind i de vante Sysler, vi lægger Mærke til den

Ternen er ved et lægge sig paa Æggene

TERNERNE

AF P. SKOVGAARD

Sandterne. Den fuldt udvoksede Unge „trykker sig“.

stadige Trafik af Fugle, der kommer hjem fra Fiskepladserne med en blank, lille Fisk dinglende i Næbbet, vi ser deres Unger krybe frem fra Tuen, hvor de sad gemt for at faa, hvad dem tilkommer. Den gamle gaar lidt urolig omkring med sin Fangst i Næbbet og overvejer, om dens Foretagender er udenfor vort lagttagelesomraade, for den gaar til Ungen og afleverer, hvad den har. Rundt om ser vi flere gaa ube-slutsumme — nogle med Spidsmus, andre med Fisk, en lille Fro eller Skarnbasser i Næbbet, og gaar vi hen til Rederne, ser vi Unger, af hvis Næb en Fiskehale stikker frem, den kan ikke komme helt ned for noget af Fisken er fordøjet. Omkring Rederne ligger Vingedækker af Skarnbasser, en Firbenhale og den uundgaelige Kalkplet, der fortæller, hvor vi har den fremherskende Vind, og hvad dermed følger, hvor Fuglen har sin Hale, medens den ruger.

Vi maa ogsaa se, hvilke Terner det er, vi har for os, medens vi er her. Er det den lillebitte Dvergeterne med den hvide Pandebliis eller en af vore almindeligste 2 rødnebbede Terner, den almindelige Terne og Havterner, der ligner hinanden saa meget i Udseende, men har ret forskellig Stemme. Ternen giver et arrigt „Kriiæ“ fra sig, medens Havterneren udtrykker sig i et blidt „Kiir“. Maaske har vi været heldige at træffe en af vore 2 store, sortnebbede Terner — Sandterner eller Splitterner med den lyse Næbspids. De ruger begge kun nogle faa Steder ved vore Kyster.

Noget afvigende i Valg af Hjemsted er en lille, skifersorte Terne — Moseterner. Den bor inde paa Hængedyndet i nogle af vore Moser og blandt Bukkebladene paa de sumpede Kyster af nogle Holme i vore Ferskvandssøer. Den er nok den mest paagaende til at anfælde Folk, der trænger ind i deres Mose, og skal man passe paa dens Angreb fra oven, kan man let træde fejl af Tuerne og faa Benet i Bløde. Naar vi ud til Rederne, vil vi se, at dens Æg og Unger er endnu en Grad mere i Harmoni med den Natur de lever i, Ungerne er næsten ikke til at skelne fra den fugtige brune Tørvemuld.

Ternerne selv fylder den stille Mose og den øde Strand med Liv saa legende let, deres Skrig koger sammen til et rislende Akkompagnement til Smaabelgernes Kluk om Strandens Stene, de hvide Fugle blinker i Luften om Kap med Solglimtene paa Bølgetoppene. De grønne Øer, det blaa Hav, den straalende Sol og de hvide Fugle glider sammen til et uforglemmeligt Billede fra den danske Natur. P. Skovgaard.

Det internationale Bureaus sidste Opgørelse, hvormange Spejdere der findes i de forskellige Lande Verden over.

Maj 1928.

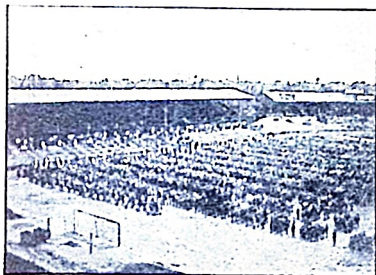
Land	Forere	Hovers	Spejdere	Suspejd.	Ulvænger	Total
Albania	—	—	600	—	—	600
America	189,053	—	625,413	—	—	814,466
Argentina	188	—	5,102	—	—	5,290
Austria	93	109	1,961	—	108	2,271
Belgium (Boy Scouts de Belgique)	106	—	2,234	—	—	2,340
(B.P.B.B.C.)	188	373	2,673	77	428	3,739
Brazil	121	—	2,610	729	—	3,460
Bulgaria	219	69	1,598	36	336	2,253
Chile	—	—	3,000	—	—	3,000
China	—	—	40,000	—	250	40,250
Cuba	—	—	3,000	—	—	3,000
Czechoslovakia	2,907	1,263	18,627	268	498	23,563
Denmark (Det Danske Spejderkorps)	545	450	4,725	150	805	6,675
(Y.M.C.A. Scouts)	300	113	3,066	—	—	3,479
Ecuador	50	—	2,060	—	—	2,110
Egypt	106	30	2,714	—	150	3,000
Estonia	110	—	1,420	86	278	1,894
Finland	363	18	2,434	—	150	2,965
France (Eclaireurs de France) ..	700	260	3,900	12	750	5,622
(Eclaireurs Unionistes de France)	917	—	4,593	—	2,062	7,572
(Scouts de France)	700	300	8,300	30	2,800	12,130
Great Britain (British Empire) ..	50,927	27,599	351,184	4,151	148,362	582,223
Greece	—	—	3,250	—	—	3,250
Holland	350	500	3,100	200	900	5,050
Hungary	1,100	2,900	21,300	800	1,500	27,600
Iceland	43	8	355	—	52	448
Iraq	125	524	6,940	—	245	7,834
Italy (Giovani Esploratori Cattolici Italiani)	2,223	3,566	16,852	—	5,260	27,901
Japan	1,368	714	35,133	828	6,805	44,848
Latvia	202	400	2,391	213	478	3,684
Liberia	—	—	359	—	—	359
Lithuania	60	47	1,945	150	123	2,325
Luxembourg (F. N. E. L.)	—	125	780	—	—	905
Luxembourg (B.P.L.B.S.)	27	4	360	—	—	391
Mexico	—	—	—	—	—	—
Norway	719	137	11,305	—	—	12,161
Panama	—	—	600	—	—	600
Peru	—	—	5,000	—	—	5,000
Poland	358	—	24,820	—	—	25,178
Portugal	117	182	546	—	153	998
Roumania	280	40	8,440	—	84	8,844
Russian Scouts (National Association)	46	75	490	21	96	723
Siam	1,679	—	32,544	—	—	34,223
Spain	292	1,240	8,490	90	400	10,512
Sweden	891	285	6,430	74	326	8,006
Switzerland	268	321	5,495	—	792	6,876
Syria	25	—	242	—	—	267
Yugoslavia	118	124	1,755	—	210	2,207
Totals	257,884	41,776	1,290,136	7,915	174,401	1,772,112

Efter Udarbejdelsen af denne Oversigt har det internationale Bureau modtaget officiel Meddelelse om, at den italienske Regering har udstedt et Dekret om, at kun een Ungdomsorganisation er tilladt i Italien, nemlig Balilla — unge Fascister. Som Følge heraf er det italienske Spejderkorps ophævet. Vi herhjemme kan jo kun som alle andre Landes Spejdere udtrykke vor dybe Sympathi med vore italienske Spejderbrødre, der saa haardt og saa pludseligt er blevet standset i det Arbejde, de holdt saa meget af.

BADEN-POWELL I UNGARN

Spejder-Dag med 6000 Spejdere og 30,000 Tilskuere.

Et Brev fra »Fætter«.

Om Formiddagen — Kolonnernes Øvelse.

I kender vist alle Historien om Frøen, som faldt i Mælken og var haabløst ved at drukne — men den sprællede med Benene saa længe, at Mælken blev til Smør, saa at den kunde kravle ud. Naa, det var den Historie, disse 6000 ungarske Spejdere mindede mig om, da de ventede paa Verdensspejderchefen — i, øsende Regn. Hele Formiddagen, da Spejderne trænede, var det dejligt Vejr — — selvfølgelig! Men ved Middagstid begyndte det at dryppe. Desuagtet samledes der et ganske pænt Antal af Tilskuere i Sports-Stadionen — — omtrent 30,000.

Troppenes Indmarch varede mere end en halv Time, og det var et storartet Syn, da de var opstillet i 18 vældige Kolonner. Da begyndte Regnen at øse ned i tykke Strømme. Men Spejderne vilde se „The Chief“, og — — de ventede: Frøen begyndte at sprælle. Naturligvis følte man det under disse Forhold dobbelt saa langt, men da Hornsignalerne jubledes fra Porten, at Spejderchefen var kommet, brød Spejderne ud i et frygteligt Raab. Al Ængstelse var forbi, Regnen var glemt, og efter nogle Minutters Forløb kom B. P. til Syne — smilende: Frøen havde sprællet Mælken til Smør.

Spejderchefen sagde: Spejdere! Jeg takker jer, at I har ventet her paa mig. Det gør mig meget ondt, at jeg har bragt saadan daarligt Vejr med mig.

Men jeg gjorde det, thi det er let for Spejdere at smile, naar Solen skinner, og jeg har villet se jer i Regnvejr. — Jeg haaber, der kommer mange af jer til den store Jamboree til næste Aar, og de engelske Spejdere vil være meget glade over at se jer. Lykke til, bedre Vejr og „good camping!“ — — — Spejderne takkede ham med et „B-P“-Raab.

Troppene forlod Sportspladsen, og Opvisningerne tog deres Begyndelse. Hundrede Spejdere lavede en Freds-Dans i to store dobbelte Kredse, og derefter kom 100 Cyklister, som havde pyntet deres Hjul med de ungarske Farver. Til Slut formede de to mægtige Bogstaver paa Jorden: B. P.

Efter en Del forskellige Opvisninger rejste Troppene Teltene, og B. P. spaserede med Lord Hampton og den ungarske Spejderchef: Grev Khuen-Héderváry omkring for at iagttage Spejderens Arbejde. En af Troppene havde bygget en Tov-Bro mellem to Vogne, og Verdensspejderchefen passerede over —

En Kreds af Freds-Dansen.

Harald Børgesen

Frederiksberggade 28. Tlf. 689

Bedste Indkøbssted
for orig. engl. Re-
kvisitter til

Bueskydning

Lejr-Udstyr
Alle Sportsartikler

Forlang ill. Prislister

under stor Spænding — jo, „B-P.“ kom uskadt over.

Dagens glædeste Mennesker var — Uiveungerne. Det var tilladt dem at hilse paa B. P. engang til og at ledsage ham paa hans Rundgang blandt Spejderne. — Dagen sluttedes med en patriotisk Opvisning. Spejderne selv lavede et Landkort med Ungarns Grænser og Floderne.

Fætter.

Konditor Henning Klenz

St. Kongensg. 12 — Cent. 5011

De bedste Kager, Chocolader og Desserter
Bringes overalt i Byen

FLENSBORGSPEJDERNES PINSELEJR

En stemningsfuld Lejrbaalsfest ved Vissinggaard.

Flensborgspejderne har i Pinsen været Gæster hos Ejeren af Vissinggaard, Ingeniør O. E. Andersen (i Spejderkredse blot „O. E.“), der havde beredt vore danske Spejderbrødre sønden for Skelbækken en Pinselejr, de sent vil glemme. Lejrens største Oplevelse var dog sikkert den Aften, da 5—6000 Mennesker fra hele Midtjylland var stævnet sammen til det store Lejrbaal, der blev afholdt den 31. Maj.

Præcis Kl. 8 sattes Tændstikken til Kæmpebaalet, og Flensborgspejdernes flinke Orkester satte ind med det første Musiknummer. Mens de lyse Nætters Dæmring sænkede sig over Landet, de kulørte Lamper tegnede sig som Ildlinier, og Maanen hævdede sig stor og gyldehvid paa Himlen, voksede Baalet sig stort og varmende, og over den mægtige Menneskemængde bredte sig den betagende Lejrbaalsstemning, som kun den kender, der har oplevet den.

Da Musikens Toner var døet hen, talte „O. E.“ — Han bød de mange Mennesker Velkommen til denne Fest i Jyllands smukkeste Natur, og han talte i varme Ord om og til Spejderne, Repræ-

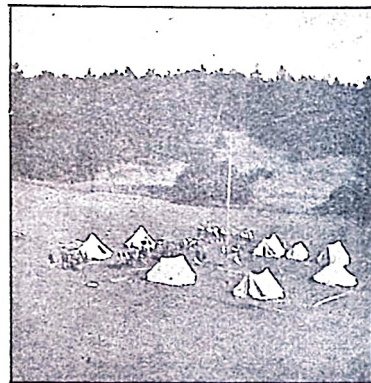
sentanterne for det trofaste Folk, der staar som Danskhedens Forpost syd for Skelbækken. Man sang den smukke, gamle Sang „Jeg elsker de grønne Lunde“, den Sang, som de dernede maaske har elsket højest af alle danske Sange gennem Trængselsaarene.

Den første Del af Aftenen udfyldtes, foruden af Flensborgspejdernes fortrinlige Orkester, af forskellige Opvisninger. — Nødhjælpsdemonstrationer, Sange, Raab og muntre Dialoger. Baaltalen blev holdt af Dr. phil. von Holstein-Rathlou, der talte begejstret om Danmark, dansk Natur, danske Minder og om Spejdernes Motto: Vær beredt.

Rektor Andreas Hanssen appellerede til det danske Folk om at slutte Kreds om Sønderjyderne syd for Skelbækken og vise dem Kærlighed baade i Ord og Gerning.

Lejrbaalspillet.

Baalet knitrede nu lystigt og da endnu et Par Spejdersketchts var løbet af Stabelen, gik Lejrbaalspillet „Niels Ebbesøn“ over Friluftsscenen. Det paahørtes og paasaas af den store Tilsku-

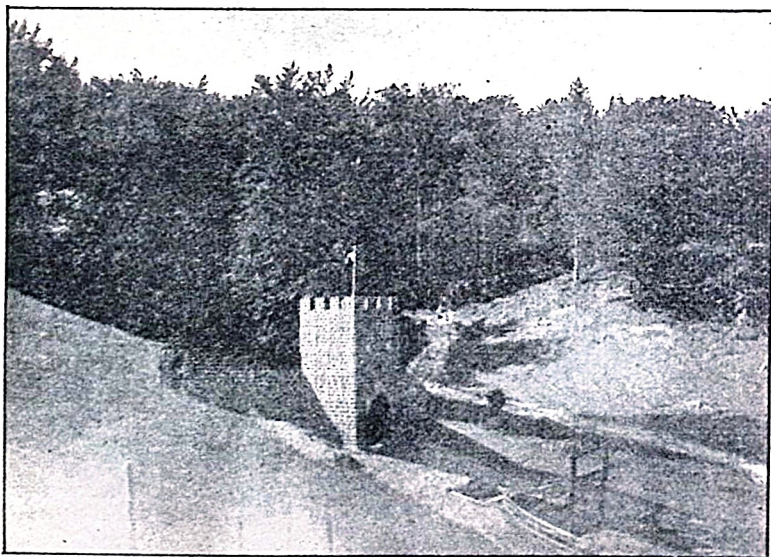

Lejren ved Vissinggaard.

skare i en aandeløs Tavshed, der kun momentvis afbrødes af spontant Bifald, der gav rungende Ekko mellem de lyngklædte Bakker.

Disse Flensborgdrengene førte sig som rene Poul Reumert'er og fægtede, saa selv Douglas Fairbanks vilde have haft Vanskelighed ved at følge med. Iscenesættelsen var overdaadig og Masseoptrinene ligefrem i amerikansk Stil. Motivet — Niels Ebbesøns Kamp med den kullede Greve — var udmærket bearbejdet af Forstassistent N. H. A. Schougaard. Enhver, der var til Stede, vil indrømme, at det var et ualmindeligt smukt gennemført Lejrbaalspil.

Efter dette Aftenens Clou smeldede adskillige taktfaste Hurraer henover det stadigt klart blussende Lejrbaal. Hurraer for Flensborgspejderne, O. E. Andersen og den danske Ungdom. Leve- raabene blandede sig til Slut med Raketskaldene fra et overdaadigt Fyrværkeri, der opsendtes fra Vissinggaard, et straalende Punktum paa denne begivenhedsrige Aften.

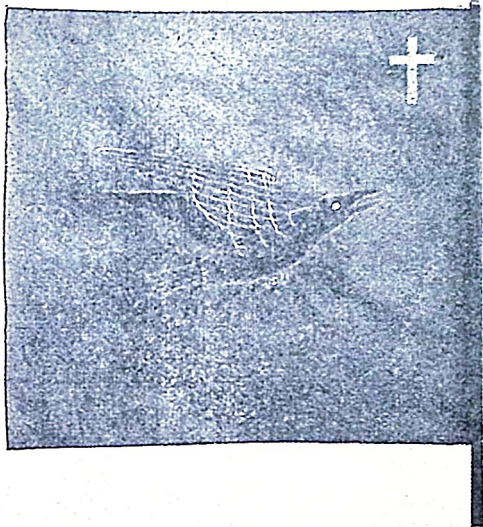
Niels Ebbesøns Borg.

LØSNINGEN PAA MORSE-OPGAVEN (Pentalfa) fra Juni-Nummeret var nedenstaaende:

Bryd Din Bane.
Vogt Din Vane.
Følg Din Fane.
Mod den mane
Dig som Dane.

Bogpræmierne til Indsenderne af den rigtige Løsning er afsendt.

Ravne- banne- ret.

Ravnen er lige fra gammel Tid bleven betragtet som den vise Fugl. Hos Grækerne var den helliget den græske Gud Apollon, og hos Romerne varslede Augurerne, det vil sige Oldtidens Præster, af dens Flugt, hvorvidt Guderne billigede eller misbilligede Menneskenes Handlinger. I den nordiske Mytologi modtager Odin stadig Bud gennem sine to Ravne, „Hugin“ og „Munin“, der hver Dag fløj ud over Verden. Naar de vendte hjem, satte de sig paa den enøjede Odins Skuldre og fortalte ham alt, hvad de havde set. De nordiske Vikinger medtog Ravne paa deres Togter til at slippe dem løs for at faa at vide, om Vikingerne nærmede sig Land. Det var saaledes, at Grønland blev opdaget. Normannerne førte Billedet af en Ravn som Felttegn („Ravnebanneret“) foran sig paa deres Røvertogt, og det synes, som om denne Fugl ogsaa har været Bannermærke for de danske Krigere, indtil Dannebrogssfanen blev indført under Valdemar Sejrs.

Banner er et Felttegn, en Fane. Med Banner forstås oprindeligt en Fane, der

ikke umiddelbart er fæstnet til Stangen, men paa en Tværstang, der er bunden til denne. Allerede i Nordens Oldtid havde hver Høvding sit „Mærke“, om hvilket Mandskabet samlede sig, særlig bekendt er Mærket med et Billede af Odins Ravn, under hvilket danske Vikinger kæmpede. I det 12. og 13. Aarhundrede indførtes nationale Samlingsmærker i de forskellige Lande, saaledes i Danmarks Dannebrog.

Som det ses, har Ravnen saaledes spillet en stor Rolle i Norden lige fra den nordiske Mytologi til den danske Vikingetid, hvor Vikingerne endog satte Ravnen paa deres Banner. Under dette Mærke har de udført deres heltedige Bedrifter, indtil det danske Folk samlede sig om et nationalt Samlingsmærke, det himmelfaldne Dannebrog. Og under det fortsattes Danskernes Heltedrifter lige til den seneste Tid. Under dette Flag har danske Mænd og Kvinder kæmpet og stridt, altid med aaben Pande for at bevare den rødhvide Dug uplettet og ukrænket, saa det frit kunde vaje over et frit Land.

Paa Grund af Overmagt maatte de tapre danske Soldater i Krigen 1864 dog langsomt trække sig tilbage til Dannevirke og siden give Afkald paa Sønderjylland. Det gjorde de ikke frivilligt, mange trofaste maatte sætte Livet til i denne Kamp, der fik saa skæbnesvangere en Ende. Tusinder af Danske maatte i et halvt Hundredeaar leve i Udlændighed, indtil Genforeningen kom i 1920, men Grænsen sættes norden for Sønderjyllands gamle Hovedstad og norden for det ældgamle, danske Land mellem Flensborg og Dannevirke, der endnu bebos af en livskraftig, dansk Befolkning.

Denne Befolkning giver dog ikke Slip paa sin Kærlighed til Danmark, dets Konge og dets Flag, den plejer og fremmer dansk Kultur og dansk Nationalitet saa godt, den formaar, og som et Led i disse Bestræbelser og i Kampen mod den tyske Kulturs Fremtrængen er „Dansk Spejderkorps, Flensborg“, i August 1919, bleven oprettet. Derved blev der skabt Mulighed for, at ogsaa dansk Ungdom Syd for Grænsen kunde samles til frisk, dansk Spejderliv og om Løftet: „Jeg lover paa min Ære efter bedste Evne at være tro mod Gud og mit Fædreland, at være hjælpsom mod alle Mennesker og at holde Spejderloven“.

I ni Aar har danske Spejdere nu kæmpet for Tilværelsen i Flensborg, og i ni Aar har Spejderne maatte nøjes med at flokkes om det tilhyllede Dannebrog, naar der marcheres gennem Byens Gader, men til Gengæld har Spejderne med langt større Glæde og Ærbødighed set op til deres rødhvide Korsdug, naar det smældede i Vinden foran Troppen paa en Marchtur Nord for Grænsen.

Ret naturligt ønskede Spejderne sig ogsaa et Samlingsmærke, som de kunde bære frit ogsaa gennem Byen, og dette Ønske blev opfyldt ved, at Grosserer Fr. Nyrop fra København paa et Besøg i Flensborg fik den Idé, at de gamle Vikingers Ravnebanner ikke kunde passe bedre som Samlingsmærke for danske Spejdere Syd for Grænsen. Grosserer Nyrop lod det ikke alene blive ved Tanken, men gennemførte ogsaa denne, og den 4. Februar 1923 kunde Flensborg-Spejdernes Ravnebanner indvies under en højtidelig Parade i Borgerforeningens Have i Flensborg.

Siden har Ravnebanneret været Spejdernes Samlingsmærke og har været med paa mange gode og minderige Ture. Under Ravnebanneret har Korpsen kunnet glæde sig over en god Udvikling, og derfor vil vi bevare Vikingernes gamle Banner med Odins Ravn i Ære.

Viggo Lausten.

SYDSJÆLLANDS DIVISIONS FORAARSTURNERING I NÆSTVED 1. OG 2. PINSEDAG

Traditionen tro afholdt Divisionen sin aarlige Turnering i Pinsedagene, denne Gang atter i Næstved, efter at den har været afholdt paa Tur i Divisionens forskellige Byer.

Amtmand Toft, Næstved, var Præsident, og Amtsforvalter Boeck, Næstved, fungerede som Overdommer.

Turneringspladsen var smukt beliggende ved Susaaen tæt nord fra Herlufsholm, og der deltog ca. 130 Spejdere fra Roskilde, Køge, Næstved og Storehedinge. Desværre havde Faxø, Haarlev og Vordingborg Troppe sendt Afbud.

Som Gæster i Lejren deltog Stubbe-købing Trop med 20 Spejdere, og Lejrbaalet overværedes af en Snes "Hellerupere" under Ledelse af "Jonas", der røg lige ind og blev Lejrbaalsleder.

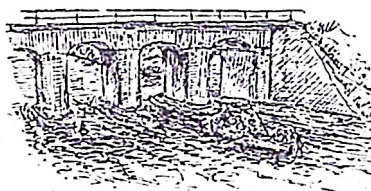
Kl. 4 om Lørdagen var Holdene i Patruljevandring startet paa deres 10-km Tur, der endte Kl. 9 Aften i Bornakke Skov, hvor de byggede Bivuak og tilberedte Mad og The. Det var en Fornøjelse at se, hvad Patruljerne naaede i Løbet af et Par Timer.

Pinsedag, efter at Holdene var bedømt, startedes den sidste Del af Vandringen med Ankomst til Turneringspladsen ved Middagstid.

Efter en kort Aabningsparade Kl. 11 1/2 tog Konkurrencerne i Lejrspil sin Begyndelse, og Kl. 3 foregik Patruljeforhinderingsløbet, som bød paa flere spæn-

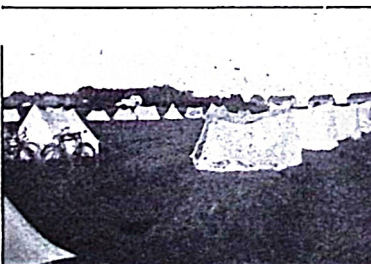
Turneringspladsen.

Fra Patruljeforhinderingsløbet.

Hjemstavnskuespil.

Lejrpladsen fra Kurerrløbet (se Side 7-8).

dende Situationer og sluttede med, at Holdene skulde ro op ad Susaaen, hvor en Bro med rivende Strøm skulde passeres. Først efter flere mislykkede Forsøg, og efter at et Par Mand maatte udenbords, lykkedes det at slippe igennem.

Om Aftenen foregik de med Spænding indspisete Hjemstavnskuespil ved Lejrbaalet, og det maa siges, at alle Troppene havde lagt et stort Arbejde deri og gennemgaaende gav en god Udførelse. Roskilde gengav Scener fra Roar og Helges Tid, Køge et Stykke af Elverhøj med Sange, Storehedinge spillede de tapre Gøngers Roller, og Næstved opførte et af Troppes føreren forfattet Stykke: "Den røde Fyrste", bygget over historiske Begivenheder fra Aar 1259, hvor Fyrst Jarimar af Rygen vandt en stor Sejr ved Næstved. Meget aktuelt var Slutningen af Storehedinges Raab: "Vi har hjemme, hvor Klinten brast — men vi staar fast".

Efter at Lejrbaalet var sluttet, sendtes Roverholdene (Roskilde, Køge og Storehedinge) ud paa en kombineret Handlings- og Orienteringsopgave, der dog ikke i den maanelyse Nat voldte dem større Vanskeligheder at gennemføre.

Om Eftermiddagen havde Roverne været paa en Vandring i Omegnen og samlet Skitser og historiske Optegnelser.

2. Pinsedag om Formiddagen afholdtes Meldingsstafetløb, Bueskydning og Tovtrækning, og efter at Middagen var overstaaet, foretoges de sidste Bedømmelser i Lejrspil.

Kl. 3 var Lejren brudt af, og Troppene stillede til Præmieuddelingen. Som en Sensation kom Meddelelsen om, at Næstved havde vundet, thi alle de foregaaende Aar havde det været Roskilde eller Køge, der havde taget Rævehalen. Forhaabentlig virker dette som en Spore paa de mindre Troppe.

Næstved vandt Meldingsløb, Bueskydning og Underholdning, samt Tovtrækningspokalen for Spejdere. Nr. 2 blev Roskilde, der vandt Turn-out og Standard samt Lejrspil; Køge tog som Nr. 3 Førstepladsen i Patruljeforhinderingsløb, og -Vandring. Storehedinge maatte nøjes med Tovtrækningspokalen for Seniors, men vandt til Gengæld alles Beundring ved — skønt den mindste By — at møde med den største Trop og med stort Orkester.

Vejret var hele Tiden fint, og Turneringen viste alt i alt, at Troppene er i god Træning.

S. K. C.

ILDLØS I GRAASTEN

En rask Spejderdaad.

Den 2. Juni om Aftenen Kl. 9,30 udbrød der Ildløs paa Sønderjyske Ståvfabrik ved Havnen.

Ved denne Lejlighed kom Graasten-Spejderne til at gøre et godt Forarbejde

FOTOGRAF EML CLAUSEN.

FREDERIKSBERGGADE 84

Petit Cabinet 6 Stk. Kr. 4,00

Telefon 8050 Petit Visit 6 Stk. Kr. 2,00

Køb i Dag

Spejdernes Haandbog

Ny omarbejdet Udgave.

Førøget med 50 Sider og
100 Illustrationer.

Den bedste Spejderbog.

Pris kun 1,50.

Faas hos alle Boghandlere.

Fr. Palm Greisen, Silkegade 4

Telf. C. 4619 og 13318.

Ring eller skriv —
og den sendes overalt.

for Brandværnet, og hermed hænger det saaledes sammen. Spejderne har af Havneudvalget indtil videre faaet overladt nogle Lokaler til Brug i det tidligere Graasten Byggematerialhandel tilhørende Pakhus, som er beliggende lige over for Stavfabrikken. I Aftes havde Spejderne været samlede i disse Tropslokaler, og Klokken 9,30 stod de opstillede uden for Lokalerne, parate til at træde af, da pludselig en Spejder i Geledet udbryder: „Jeg synes, at det brænder inde paa Stavfabrikken.“ I en Fart blev to Spejdere løftede over Plankeværket ind til Fabrikken, og efter at de gennem Kig ind ad Vinduerne til Værkstedslokalet havde konstateret, at Ilden allerede havde stærkt fat i de mange brændbare Sager, tog Spejderne straks Affære for at faa slaaet Allarm. En Spejder blev sendt til Elektricitetsværket for at faa Brandsirenen i Gang, en anden sendtes til Direktør Majløvs Privatbolig, tre Spejdere blev dirigerede til Telefoner i Nærheden, andre gik i Lag med at faa et Automobil kørt bort fra Fabrikens Grund, og de øvrige løb til Brandstationen, og kort efter, endnu inden Brandsirenen havde lydt, var Spejderne i Færd med at trække Sprøjten ned til Havnen.

Graasten-Spejderne fik ved denne Lejlighed i Praktis deres Ildnaab, de handlede resolut og i den rette Spejderaand og har derved gjort Spejderkorpset Ære. Uden Spejdernes Snarraadighed vilde det næppe have været muligt for Brandværnet at redde Fabrikken fra Undergang.

Der behøves ikke mange Ord til at forklare disse 4 praktiske Ting — Tegningerne giver alt. Fig. 1 er et lille Apparat, du kan lave dig af en Træklods og et gammelt Barberblad, hvis du har mange Pakker at pakke — det vil spare dig Tid. Fig. 2: et Bord til Aviser, Blade o. a. 3 Træplader og nogle store Gartriller. Fig. 3: Skal du bore lige dybe Huller, saa anbring i Forvejen en Tøjklemme paa Boret, saa stopper det, naar det skal.

Fig. 4 illustrerer, hvorledes du kan anbringe et gammelt Stykke Reb for at undgaa at høre paa den evindelige Kæderaslen — saa kan du sove roligt.

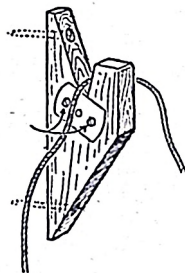

Fig. 1.

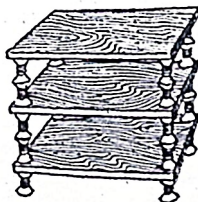

Fig. 2

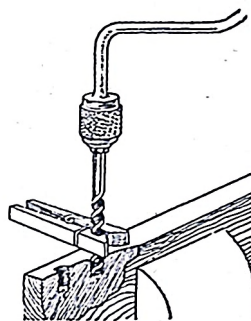

Fig. 3.

Fig. 4.

Alle Spejdere bør
selv kopiere Film

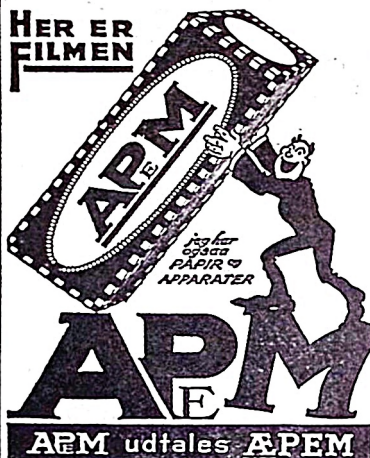
paa

Merkur

»Tonafix«
(selvtonende Dagslyspapir).

Det hører med til
Spejderviden.

1 Billede 6×9 koster mindre
end 4 Øre.

HER ER
FILMEN

Repræsentant:
KNUD JENSEN
Amagertorv 29, K.

Altid tørre Fødder!

Friluftsmændene i Kana-
das udstrakte Skove var
de første, som begyndte
at bruge Uskeid-Saaler
under deres Støvler. Thi
Uskeid kunde holde, hvor
almindeligt Læder svigte-
de, idet Uskeid er mere
end tre Gange saa stærkt som Læder
og dertil fuldkommen vandtæt.

Uskeid-Saalen er smi-
dig og elastisk og giver
ligesom Gummi en yderst
behagelig Gang. Dens
smukke, sorte Farve, der
gaar helt igennem, ved-
bliver at være en Pryd
for Støvlerne.

Faas i glat Saal til Spadserebrug og i
nobret Saal til Sportsbrug. Samme
Pris som almindeligt Læder. — For-
lang udtrykkeligt **Uskeid-Saaler** paa-
sat hos Deres Skomager!

Det koster blot et Ord mere:
Uskeid!

FRA DEN YDERSTE Ø. ET BESØG PAA CHRISTIANSØ - DEN STORMOMSUSTE KLIPPEØ MIDT UDE I ØSTERSØEN

Hvis man om Aftenen, naar Mørket er
faldet paa, fra Hammerknuden kik-
ker i stik-pstlig Retning, finder Øjet
et Fyr, der blinker. Det er Christiansø.
Og hvis man 'en tidlig Sommermorgen,
naar Vejret er klart, lader Blikket gaa
samme Vej, skelner man ganske svagt
Konturerne af en lille Ø, der ligger midt
ude i Østersøen — eller rettere Øgrup-
pen Erteholmene, der bestaar af fire
Smaaøer og tilhører Danmark.

Det er en gammel Regel, at man skal
være søsyg, inden man kommer til Chri-
stiansø. Det er det første, man hører,
naar man i Sandvig begynder at tale om,
at det egentlig kunde være morsom at af-

ger, som vugger os mere, end vi egentlig
kunde ønske os. Ret længe varer det hel-
ler ikke, før flere og flere spørger hen til
Rølingen. Christiansø syntes stadig at
være lige langt borte. Først da vi har
sejlet over to Timer, naar vi ind under
Øen.

— Hvor langt er der mellem Born-
holm og Christiansø, spørger vi Baad-
føreren.

— Tre danske Mil fra Sandvig, ly-
der Svaret. Lidt mindre fra Svaneke,
hvorfor ogsaa Postforbindelsen — naar
Vejret tillader det — foregaar ad denne
Vej.

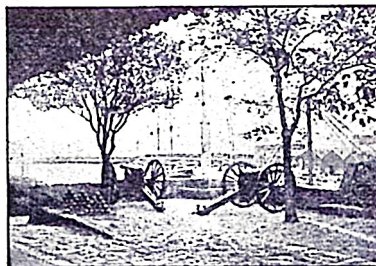
Vi er imidlertid naaet ind i smult Van-
de. Foran os ligger de to Hovedøer i
Øgruppen — Christiansø og Frederikssø,
paa hvilke der begge Steder bor Menne-
sker. De to andre — Græsholmen og Tat
— er kun beboet af Sælhunde og Fugle.
Christiansø og Frederikssø er forbundet
med hinanden ved en Bro, der ligesom
Knippelsbro kan „gaa op“ for Skibe, der
skal sejle igennem. Broen er kun be-
regnet paa spadserende, og det er tyde-
ligt fortalt ved Opslag, at mere end ti
Personer maa ikke færdes paa Broen ad
Gangen. Mere er heller ikke nødvendigt.
Ialt beboes Øerne af et halvt Hundrede
Familier — en lille, indesluttet Befolk-
ning, der ernærer sig ved Fiskeri. Heste
findes ikke, Køer ikke, Fjerkræ ikke ...
Man finder kun smaa Ænder, der svøm-
mer om ved den klippefyldte Kyst, hvor
Bølgerne helt synes at tumle med om
dem — og saa Edderfugle, hvis hæse
Skrig er det Velkommen, Øen giver os.

Saa lægger Baaden til, og vi stiger i
Land paa den mærkelige Ø. —

Østen for Solen

eller i hvert Fald østligere end den Sol,
vi herhjemme mener at se stige op af
Øresund.

Hvis man vil, kan man spadserer hele
Christiansø rundt paa et Kvarter —
større er den ikke, men vil man se Øen,
kan samme Spadseretur nemt vare det
meste af en Dag. Thi en mere ejendom-
melig Plet findes næppe i Danmark. Øen
har af Christian V været indrettet som
Fæstning, og den bærer endnu tydelig
Præget af dette. Hele Vejen rundt om-
gives Øen af høje Mure, af hvilke endnu

Et af de gamle Fæstningsværker
paa Christiansø.

lægge et Besøg paa „den yderste Ø“, og
det er det sidste, man hører den Dag,
man alligevel har taget Mod til sig og
lader sig indskibe paa den „farefulde“
Rejse. Men det hører ogsaa til Sjælden-
hederne, at denne Regel slaar fejl. Gen-
nemgaaende lider Halvdelen af de modi-
ge Spøysgens frygtelige Kvaler.

Paa den vovelige Færd.

En skønne Morgen mener man, at det
er tilpas stille. Solen bager den lille By,
Sandvig, og der er ikke en Vind, der rø-
rer sig. Og før man ved af det, sidder
man sammen med 24 andre modige om-
bord i Motorbaaden Thor, der hakker og
stønner — vi formener af Angst. Saa
lægger vi fra, og to Minutter efter be-
finder vi os paa det aabne Hav, hvor
vi pjeblikkeligt mærker, at det slet ikke
er saa stille, som vi først havde troet.
I hvert Fald gaar der kraftige Dønning-

en Del er til Rest. Udenfor ligger den herligste Klippekyt, paa hvilket det er en Fryd at kravle om. Indenfor træffer man, hvor mærkeligt det end lyder, naar man tager i Betragtning, at Øen kun er en lille Klippetop — frugtbar Strækninger, hvor Vegetationen er kraftig og ejendommelig. Muldlaget er kun tyndt, og det fortælles ovenikøbet, at det er bragt til Veje fra Bornholm af Soldater og Fiskere. Men Klimaet har gjort, at Plantevæksten nærmer sig den tropiske.

Som Fæstning har Øerne aldrig haft nogen Betydning. Men for at bevare Øens gamle Præg har man sidste Aar ladet opstille 12 Kanoner i deres gamle Stilling.

„Hovedstaden“ paa Christiansø.

Idet Rundturen er ved at være Slut, naar man „Byen“ eller det, man i hvert Fald herovre kalder Byen. Det er to langstrakte, gule Bygninger, der meget minder om Nyboder. De ligger overfor hinanden og har tidligere været anvendt som Kaserne, men tjener nu som Opholdssted for den lille Befolkning. Mellem Bygningerne ligger „Hovedgaden“, hvis Brosten vender i alle mulige og umulige Retninger. Passeret denne Gade naar man Købmandshandelen, der overhovedet er den eneste Forretning paa Øerne. Man sælger her baade Klædevarer og Fedevarer, Urtekramvarer, Grøntsager og Skotøj, Brød ... kort sagt alt, hvad Beboerne kan have Brug for. Bysuden er Forretningen Byens Kro. Byens Hotel for de tilreisende, Øens eneste Restaurant o. s. v. Udenom Købmandshandelen grupperer sig flere Smaahuse, og bag disse ligger det gamle Fæstnings-taarn, der er den Bygning, man almindeligvis ser paa Prospekter fra Christiansø. Den gamle Bygning anvendes nu som Fyr, og det er det, man om Aftenen ser blinke ovre fra Bornholm. Er man

meget heldig, faar man maaske Lov at stige op i Taarnet, hvorfra man har en herlig Udsigt over Østersøen og over til Bornholm.

Vi slutter vor Tur med et Besøg i Kirken. Den er paa Størrelse med et Menighedshus og er naturligvis uden Taarn. Klokkerne er anbragt i en selvstændig lille Bygning, ligesom man havde det i det øvrige Danmark i Middelalderen. Indvendig er Kirken hyggelig og smuk. Den har et typisk landsbyagtigt Præg og kan vel rumme et Par Hundrede Mennesker. Naar de døde skal begrave, maa man hugge dem en smal Stenseng ned i Klippen.

Men Tiden er løbet fra os. Vi naar ikke ind over de frugtbare Strækninger midt paa Øen, hvor smukke Haver iøvrigt frister stærkt til et Besøg. Men inden vi paany gaar ombord i Thor, smutter vi dog lige over Broen til Frederikssø, hvor vi finder nogle gamle Huse og et enkelt af de af Christian V anlagte Fangetaarne, hvis Loft er i den Grad uhyggeligt, at vi hurtigst muligt søger ud i det fri.

Op et Øjeblik efter er vi allerede paa Vej fra Erteholmene, men Vejret er stille, og Dønningerne er svundet ind til ingenting. Vi lader os bage af den varme Sol, mens vi iøvrigt mindes det interessante Besøg — paa den yderste Ø.

Niller.

Indsejlingen til Christiansø med „Knippelsbro“ i Baggrunden.

Faas overalt.

Hvorfor! revner Overlæderet?

Fordi Deres Skocream har været fabrikeret af Sæbe, Potaske og Terpentin.

Brug Spejderskocream!

Det er ren Voxsvarte, saa revner Læderet aldrig. — Saa har De: Altid blanke Støvler. Aldrig vaade Fødder. A/S Nordisk Blacking Comp. Lærkevej. 11. Tlf. 5092-12687.

Udstillings-Noter!

Udstillingens Navn:

Ungdomsliv.

Københavnske Spejders Udstilling 1928.

Adresse:

Gl. Kongevej 131, København V.

Tid og Sted:

Ved at muliggøre Provinsens Delta-gelse er Tidspunktet henlagt til Efteraarsferien, og af samme Grund afholdes Udstillingen i alle Teknologiske Instituts Udstillings-Lokaler.

Protector:

H. K. H. Prins Knud.

Præsidium:

Undervisningsminister J. Byskov, Borgmester E. Kaper og Vice-Skole-direktør H. A. Svane.

Anmeldelse:

Anmeldelse af specielle Udstillings-Emner modtages stadig. Alle Tropicke — ogsaa Provinsens bør være repræsenterede.

Indkvartering:

Der vil blive spurgt for Indkvartering til Provinsens Spejdere. Nærmere om Anmeldelse m. m. i næste Nr.

Konkurrencer:

Tropskonkurrencen.

Udstilling efter frit Valg i Kasse efter opgivet Maal.

Aaben for alle Tropicke. Nærmere Propositioner tilsendes paa Forlangende.

Totempælk konkurrencen.

Der udstilles tropvis — en eller flere efter Ønske.

Tropshuse- og Vandrerhyttekonkurrencen.

Der udstilles tropvis — en eller flere Modeller efter Ønske.

Plakatkonkurrencen.

Se „Spejdernes Magasin“ Januar 1928

Nye Emner:

Patruljestandere.

Klar dig selv Afdeling.

Udstillings-Udvalget.

Vi kan sagtens smile

or vi bruger

Spejdent-Tandpasta.

Kendte enhver Spejder dens fortræffelige Egenskaber, brugte han intet andet.

Ebbe Nielsen: De Pokkers Knægte.
(Steen Hasselbalchs Forlag).

I den senere Tid er der udkommet adskillige Ungdomsbøger om Kostskolelivet, og man skulde derfor tro, at dette Emne nu er ved at blive lidt forslidt. Læser man imidlertid Ebbe Nielsens nye Bog, maa man indrømme, at der endnu kan skrives noget nyt og interessant om Livet paa vore Kostskoler. „De Pokkers Knægte“ er en fornøjelig og underholdende Bog. Den unge Forfatter har sin Skoletid paa Sorø Akademi i frisk Erindring, og han forstaar at gengive sine mange forskellige Indtryk paa en yderst frisk og tiltalende Maade. H. D.

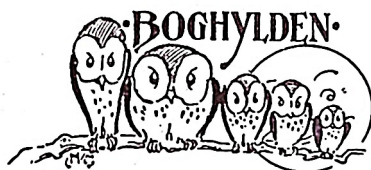
R. Jørgen Nielsen: Spejder Henrik.
(Steen Hasselbalchs Forlag).

Længe er det siden, at der er udkommet en saa spændende Ungdomsbog. — I denne Bog faar Læserne al den Sensation, de kan ønske sig for Pengene. — — — Vi følger en rask og uforfærdet Dreng paa hans Vej til Meksiko, hvor han oplever de mest nervepirrende Eventyr; men altid som ved et Mirakel slipper han helskindet fra dem.

Forfatterens Skildring af Meksiko er baade ægte og interessant — alt er gengivet efter Selvsyn. Og alene for disse Skildringer er Bogen værd at stifte Bekendtskab med. H. D.

Jorden rundt i 44 Dage af Palle (Steen Hasselbalchs Forlag).

Vi kan kun anbefale enhver Spejder at læse om Palles vidunderlige Rejse rundt om Jorden paa 44 Dage. Bogen er fornøjelig og interessant og rigt illustreret med Palles Fotografier fra Turen.

Lowell Thomas: Med Lawrence i Arabien. (Gyldendal).

„Emir Dynamit“ var et af de Navne, Thomas Edward Lawrence erhvervede sig under Felttogene i den arabiske Ørken under Verdenskrigen; en Betegnelse, halvt ironisk, helt beundrende, som hans arabiske Fæller, der bebor en af Jordens mest gudsforladte Egne og taler et af Jordens mest blomstrende og billedrige Sprog, gav den Mand, hvis Værd det i første Række var, at det lykkedes de talmæssigt underlegne, maadeligt udrustede, indbyrdes stridende arabiske Nomadestammer at afkaste det tyrkiske Aag, og som derigennem om ikke reddede, saa dog i meget væsentlig Grad bidrog til at bringe de Allieredes Tropper i Orienten Sejr og dermed at redde Frankrigs og navnlig Englands Prestige i disse Lande. Med Lawrence's Tildragelser i Ørkenen under Kampen mod Tyrkerne er Eventyret virkelig gjort. De Bedrifter, denne purunge Arkæolog, der var kasseret som Soldat, udførte, vilde være nok til at sikre en Snes Mand Berømmelse. Hans ukuelige Mod og eventyrlige Hårdførhed og Udholdenhed, hans koldblodige Raadssnare, der kunde slaa over i ubegribelig Frækhed i Gennemførelsen af hans Planer, og hans diplomatiske Snille, parret med en enestaaende Tilbageholdenhed og Skyhed i Væsen, har gjort ham til en Sagnfigur i levende Live og skaffet ham en Berømmelse paa Halsen, som han med alle Midler har søgt af unddrage sig.

Det sker kun een Gang i en Mands Liv, at han falder over Eventyret, som den amerikanske Rejsende og Journalist Lowell Thomas gjorde det i Palæstina og Arabien, da han fulgte den da 26-aarige T. E. Lawrence, medens han paa

næsten mirakuløs Maade skabte Verdenshistorie i den nære Orient.

Hans Bog om Ørkenfelttoget er da ogsaa bleven saa spændende og farverig en Bog, som man kan ønske sig. End ikke de gamle islandske Sagaer overgaar den i bevæget Handling, og den er lige saa broget og afvekslende som „Tusind og een Nat“. Den leverer uigen- driveligt Bevis for, at Eventyret lever og trives udmærket selv i vor prosaiske Tid.

Mogens Lind: Bueskydning. (Gyldendal).

Mogens Linds lille Bog er den første om Emnet paa Dansk. Det er en velskrevet og letforstaaelig Vejledning i alt Bueskydningen vedrørende: Valget og Behandlingen af Bue og Pil, Kogger, Armskytter etc., i Skydningen, Træningen og Turneringen.

Aksel Jensen: Femten Aar som Løber. (Gyldendal).

Aksel Jensen — Danmarks bedste Løber — fortæller i sin Bog fornøjeligt og fordringsløst om sine mange Kampe, sin Træning og Oplevelser. Den vil sikkert interessere, og gennem de mange gode Raad og Vink bliver den ogsaa en nyttig Bog.

„Lägerliv“ af L. Wennerstrøm med 115 Illustrationer i Teksten og 16 Bilag, udgivet af det svenske Hovedkvarter. Pris: 3 Kr.

En udmærket lille og praktisk Haandbog i Lejrsport, hvor saavel ældre som yngre Spejdere kan finde mangt et godt Raad og mange fortræffelige Tegninger af praktiske Ting indenfor Lejrlivets Omraade.

Det Danske Spejderkorps.

Korpskontor:

Bornholmsgade 1, K.
Tlf. Palæ 2801.
Kortortid 12-17, Lørd. 12-14,
Mandag 12-17 og 19-21.
Giro 2284.

Spejdernes Magasin:

Redaktion:
Kaptajn Torry Gredsted,
Sorø.
Telefon: Sorø 34.
Expedition: Korpskontoret,
Bornholmsgade 1, K.
Annoncer:
Divisionschef Banner-Jansen
ved Bureau 8013.

Nordisk Spejdersport:

(Førerbladet).
Redaktion:
Lærer Aage Jørgensen,
Realskolen, Frederiksværk,
Box 15.
Expedition: Korpskontoret

Officielle Depoter:

A/S. Lembckes Friluftsstyr.
(Spejder- og Lejrhuset)
Nørregade 16, K.
A/S. Spejder
Munderings Magasinet,
Landemærket 3, K.

UDGIVET AF
SPEJDERNE

NEFA

den ideelle, elektriske
Cyklelygte.

den praktiske Lygte
for praktiske Folk.

Lygten for Scouts.

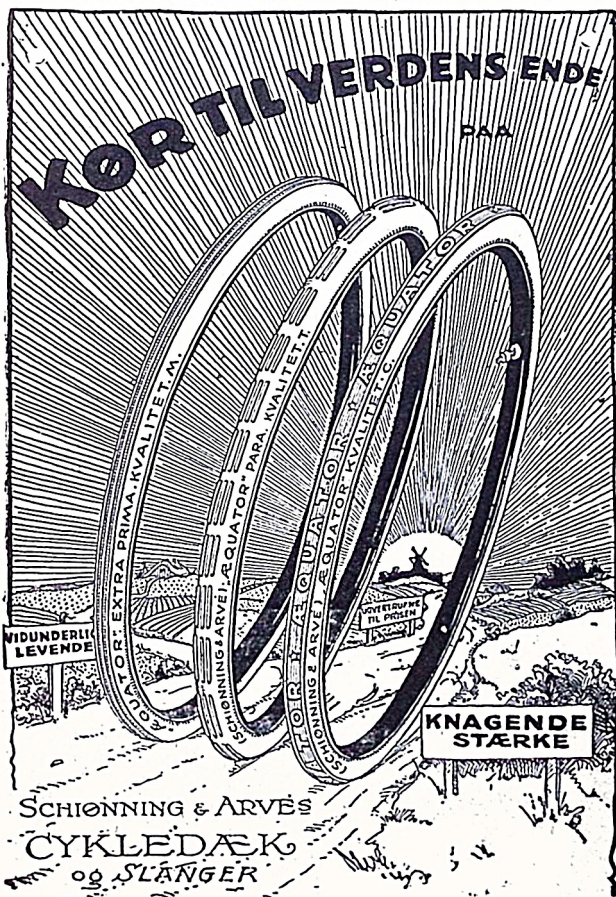

A/s NEFA

DALSLANDSGADE 11 — TELEFON: AMAGER 1858.

Husk,

at Redaktionens Adresse fremtidigt er
Sorø — Telefon Sorø 34.

A/s **HANNIBAL SANDER**
EMDRUP

Telf. Central 605 - 2752 - 2753 - Søborg 61

Rensning - Farvning - Vask

Spejder-Telte

renses og vaskes
hurtigt og billigt

TELTE

fra 27 Kroner pr. Stk. syet af
prima amerik. Army Duck.

DE BEDSTE OG DER-
FOR DE BILLIGSTE.

Køb intet Telt uden at have
set mine forskellige Telte op-
stillede i

H. HALMØE

CORTADELERSGADE 8
TELEFON BYEN
KØBENHAVN K. 6762

SPEJDER MUNDERINGS MAGASINET

Aktieselskab

Landemærket 3 • Telf. 10,909

Vis a vis Rundetaarn • København K.

Enkeltmandskogekar.

2 Kogekar, Stegepande, Vindskærm og Spritapparat ..	4,50
do. til 2 Mand	5,50
do. til 3 Mand	7,00
do. til 4 Mand	8,50

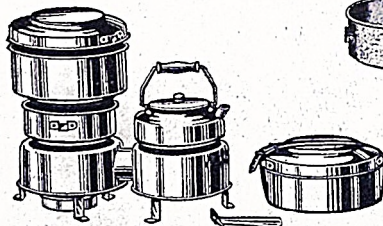
Alm. Aluminiumskasseroller med 2 Hanke.

cm	20	22	24	26	28
	3,00	3,75	4,75	6,00	8,00

Rover Kogesæt.

cm.	20	22	24	26	28
Kogekar	4,00	5,25	6,25	7,35	8,75
Pander	2,50	3,00	3,75	4,50	5,50

Kogekar.

10 Mands (Hærens Model) ..	7,00
Pande til do.	3,00
Laag til do.	2,00
Skovmandssættet (Patrulje) i vandtæt Hylster.	
2 Kogekar og Pande	15,00
3 Kogekar og Pande	21,00

Bjergkoger.

1 Kogekar 1 1/4 Liter, 1 Vandkedel 1 Liter, 1 Vindskærm, 1 Pande, Ring, 1 Spritapparat 8,75

Dobbeltkoger.

1 Kogekar 1 3/4 Liter, 1 Kogekar 1 Liter, 1 Vandkedel 1 Liter, 1 Pande, 1 Spritapparat, komplet 10,50

Rekvisitter til Bueskydning.

Robin Hood Buer med 4 Pile.

1,60 — 2,50 — 4,00 — 4,75

Bue Alm. 115 cm.	1,25
" " 130 "	2,00
" " 155 "	3,00

Buer, horn tippet 125 cm	5,00
" " 145 "	5,75
" " 160 "	6,75
" " 170 "	8,50
" " 185 "	9,50

Pile	0,50	0,75	1,00	1,25
------	------	------	------	------

Skiver, 45 cm	5,00
" 55 "	6,25
" 70 "	8,50

Handsker	2,50
Armbeskyttere	2,25
Pilekoggere	5,50

